TİP haberleri

Her ayın 1'inde ve 16'sında yayınlanır siyasî dergi
Türkiye İşçi Partisi Merkez Basın Bürosu adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Nihat SARGIN
ADRES: Mithatpaşa Cad. No: 63/1 Yenişehir — ANKARA
Basıldığı Yer: Nüve Matbaası

İÇİNDEKİLER

Mehmet Ali Aybar'ın konuşması: «Tarihin Çizgisi, Anti emperyalist Savaş Çizgisidir.» (Sayfa 1)
Çetin Altan'ın konuşması: «Soyguncu Hoparlörü» (Sayfa 4)
Sadun Aren'in konuşması: «Dış Kredi, NATO'da kalmamız için veriliyor.» (Sayfa 4)
Rıza Kuas'ın konuşması: «Anayasa Sosyalizme Açıktır.» (Sayfa 5)
Aybar'ın Le Monde'a demeci: «Emperyalizmin Truva Atı KIBRIS» (Sayfa 6)
Behice Boran'ın Kıbrıs konusundaki Meclis konuşması: «Uydu Politikasından vazgeçmek gerek» (Sayfa 6)
Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesi karar verdi: «AMERİKA SUÇLUDUR» (Sayfa 8)
Behice Boran'ın konuşması: «Anti emperyalist mücadelede öncü, işçi sınıfının partisidir.» (Sayfa 10)
TİP Mecliste (Sayfa 11)
Türkiye İşçi Partisi'nden haberler (Sayfa 14)
Emekçi halktan partisine (Sayfa 15)
TİP ve Sosyal Adalet Yayınları (Sayfa 16)

Yıl: 1 Sayı: 3 Fiyatı: 75 Kuruş
Abone Şartı: Yıllığı 15 T.L.
Dış Ülkeler için Uçakla 50 TL

TARİHİN ÇİZGİSİ ANTİEMPERYALİST SAVAŞ ÇİZGİSİDİR

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar'ın, 10.12.1967 günü, Ankara İl Kongresi'nde yaptığı konuşmanın geniş bir özetini sunuyoruz :

Kıbrıs buhranı vahametini muhafaza ediyor. Kıbrıs'lı soydaşlarımız halâ kritik durumda. Hiç kimse, soydaşlarımızın yarın gene vahşice cinayetlere kurban gitmeyeceğini t emin edemez. Oysa, Kıbrıs dâvasının kesin bir sonuca bağlanması için milletce savaşı göze aldık. Bir millet, savaşı kolay göze almaz. Milletimizin, Kıbrıs için savaşı seve seve göze alması, konunun hayatî önemini sezmiş, Ada'daki soydaşlarımızın katlinden de öte bir tehlikenin bizi tehdit ettiğini, o yanılmaz sağduyusu ile kavramış olmasındandır.

Kıbrıs, bütün Ortadoğuyu kontrol ve tehdit eden müstesna bir üs, kocaman bir uçak gemisidir. Kıbrıs'ı kim ele geçirirse, Doğu Akdeniz'i, Ortadoğunun petrol kaynaklarını ve Türkiye'yi rahatça kontrol eder. Kıbrıs'ın bu müstesna durumu, İngiltere'nin dikkatini daha geçen yüzyılda çekmişti. 1878'de Kıbrıs'a yerleşme fırsatını bulan İngiltere, 1914'de tek taraflı bir irade beyanı ile Kıbrıs'ı ilhak etmiş ve Lozan Antlaşması'nda ilhakı tanımamız üzerine, Ada, İngiliz İmparatorluğu'nun hukuken de bir parçası haline gelmişti.

TRUVA ATI

Bugün Ortadoğu'da İngiltere'nin yerini almış olan Amerika, Kıbrıs'ı ele geçirmek için selefinin izlediği politikayı çok daha kaba bir çizgide uyguluyor. Fırsatlardan yararlanıyor. O da selefi İngiltere gibi Enosis'i, Büyük Yunanistan hülyalarını, bir «Truva Atı» gibi kullanmaya çalışıyor.

Halkımızın sezdiği ve bertaraf etmek için savaşı göze aldığı tehlike işte budur.

Milletimizin istek ve duygularına tercüman olan Büyük

(Devamı sayfa 2 de)

Meclis, Demirel Hükümeti'ne Kıbrıs için savaş yetkisi vereli 25 gün oluyor. Fakat Hükümet, kendisine verilen bu yetkiyi kullanmakta hiç acele etmedi. Hatta diyeceğim ki, kullanmakta özel bir itina gösterdi. Şüphesiz, savaşa karar vermek kolay bir iş değildir. Bir milletin kaderini elinde tutanlar, hafiflikle savaşa karar veremezler; vermemelidirler. İyice düşünmeden, bütün imkânlar hesaplanmadan savaşa girilmez. Ama savaşın zorunlu olduğu, gerçek bir tehlikeyi defetmek için savaştan başka çare kalmadığı haller de vardır. Kurtuluş savaşları, meşru müdafaa savaşları gibi... 25 Gün bekledikten sonra artık sormak gerekiyor; savaş yetkisi isteyen ve alan Demirel Hükümeti, yukarıda özetlediğimiz tehlikeleri bertaraf etmiş midir? Kıbrıs'taki soydaşlarımızın güvenliği, özgürlüğü ve hakları konusunda, Türkiye'nin güvenliği konusunda sağlam teminat elde etmiş midir? Bilmek, öğrenmek istiyoruz.

KARANLIK NOKTALAR

Bilinen tek şey: Yunanistan'ın Kıbrıs'taki askerlerini geri çekmeyi kabul etmiş ve tahliyesine başlamış olmasıdır. Fakat bu konuda da bilinmeyen, karanlıkta kalan noktalar vardır.

Yunanistan'ın kuvvetlerini geri çekmeyi kabul etmesi, acaba Türkiye ile Yunanistan arasında bağımsız münasebetler çerçevesinde, bizim ağır basmamızla elde edilmiş bir sonuç mudur? Yoksa, bu seferi Amerikan baskısının daha çok Yunanistan üzerinde toplanmış olmasının bir sonucu mudur?

Bize göre, 1964'te 6. ncı Filo ve Johnson'un mektubu şeklinde, Türkiye aleyhine tecelli eden Amerikan müdahalesini Vance ve Brosio kılığına bürünen yeni şekli ile, bu sefer ağırlığını daha çok Yunan cuntası üzerinde duyurmuş olması, kuvveti bir ihtimaldir. Zira dünyadaki geniş tepkiler karşısında kendi yaratığı olan askerî cunta yerine, gene kendisine bağlı, fakat şekli daha demokratik görünen bir hükümet kurulması imkânlarını araştıran Amerika'nın, cuntayı yıpratmak istemiş olması, ayrıca bir taşla iki kuş vurarak, Amerikan aleyhtarı Türk halkoyunu da tatmin edebileceğini düşünmüş bulunması, akla yakın gelmektedir. Türkiye'nin manevra imkânlarını son derece sınırlayan, fakat Makarios'a tam bir serbestlikle hareket imkânı veren şartların neler olduğunu hala göremeyen veya gördükleri halde bu sınırları aşmaya yanaşmayan politikacılar, millî menfaatlerimize ters orantılı bir yol izlemektedir.

Buhranın tâ başından beri Makarios büyük bir maharetle hareket etti. Makarios'un bu üstünlüğü, iki bloktan hiçbirine mensup olmamasından ileri geliyor. Ne NATO'ya, ne Sovyetler Birliği'ne bağlı olmamak, Makarios'a geniş bir hareket serbestliği sağlıyor. Bu durumundan, azamî derecede yararlanmasını biliyor. Makarios'un hesapları, bugünkü imkânları sonuna kadar istismar ederek Kıbrıs'ı ileride Yunanistan'a bağlamaktadır. Hedefi budur. Ve ne Amerika'ya ne de Sovyetler'e bağlı olmayan bir devlet temsil etmek, Makarios'u hedefine her gün biraz daha yaklaştırmaktadır.

AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN ÇIKARLARI

Ancak, ne var ki; Enosis gerçekleşince Amerika Ada'da üslenmek imkânına sahip olacaktır. Yunanistan, NATO üyesidir. Kıbrıs Yunanistan'a bağlanınca, Ada'da NATO üsleri kurulabilecektir. Yani Amerika, Ada'ya yerleşecektir. Bundan dolayı, Amerika Makarios'u desteklemeğe devam ediyor. Ve Amerika'ya karşı bağımsız hareket eden Enosis'çi Makarios da, son tahlilde Amerika'ya hizmet etmiş oluyor.

Yunanistan'da bir askerî cuntanın iktidarı ele geçirmesi Makarios'u bir süre için Enosis'i ikinci plana itmeğe zorlamıştır. Bu sürede Amerika'nın Kıbrıs'ı NATO'ya almak için diplomatik bir taarruza geçmesi beklenebilir. Taarruzun başarısı, Türkiye ve Ada'lı soydaşlarımız aleyhine Makarios'a verilecek tavizlere bağlıdır. Bize ise söyleyecekleri bellidir; «Kıbrıs bağımsız bir devlettir. Bağımsız bir devlete herhangi bir şey dayatamayız. Kıbrıs NATO'ya üye olunca kurulacak üslerde Türk silâhlı kuvvetleri de bulunacağından Kıbrıs'lı Türk'lerin hakları teminat altına girmiş olacaktır.

Amerikan emperyalizminin çıkarları açısından olayların gelişme çizgisi kabaca budur. Politikacılarımızın kavraması gereken nicelik de bu kaba çizgiden ibarettir.

Şu gerçeği bir kere daha ve kesinlikle ifade edelim ki, Kıbrıs'tan başlayarak millî güvenliğimiz, bağımsızlığımız, millî menfaatlerimizle yakından veya uzaktan ilgili bütün konularda Amerika ile eşit olmayan ilişkilerimiz ve NATO içinde bulunuşumuz, olumlu bir politika izlememize engel olmaktadır. NATO'dan çıkmak, Amerika'ya imtiyazlar tanıyan ikili anlaşmaları feshetmek; millî menfaatlere uygun hareket etmenin, güvenliğimizi sağlamanın, kalkınmanın ve haysiyetli bir varlık olarak yaşamanın ilk şartıdır.

YENİ BOYUNDURUK

Bir Millî kurtuluş savaşıyla varlığını koruyan Türkiye'nin, üstelik on beş yıl bağımsız bir dış politika izlemiş olduğu halde, nasıl ve neden tekrar emperyalizmin boyunduruğuna girdiğini Amerika'nın yurdumuzda nasıl üslendiğini hepimiz iyice bilmeliyiz.

Size ilginç bir belge sunacağım; Amerika ile imzalanan 12 Temmuz 1967 tarihli askerî yardım anlaşması münasebetiyle Cumhuriyet Halk Partisi iktidarının Dışişleri Bakanı rahmetli Hasan Saka'nın, Büyük Meclis'te alkışlar arasında yaptığı konuşmadan bazı parçalar okuyacağım:

«Türkiye, emniyetini, bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü savunmak maksadıyla» diyor Hasan Saka, «şimdiye kadar ihtiyar ettiği büyük masraflar neticesinde iktisadî bazı müşkilâta maruz kalması yüzündendir ki, böyle bir yardımın kendisine yapılmasına, bu hususta yapılacak yardımın pek samimî ve her türlü ivazdan bizim aleyhimize herhangi bir maksattan tamimiyle âri olmasından dolayı, Birleşik Amerika Hükümeti'ne Türkiye Cumhuriyeti adına bu kürsüden teşekkürü ifa etmeyi kendim için bir vazife bilirim. Bugün Türkiye'nin ve Türkiye ile dünyanın maruz bulunduğu tehlike, bu kürsüden açıkça ifade edebilirim ki, Amerika Birleşik Devletleri'nin yardımı olmadan önlenemez. Ve şunu da hemen ilâve edeyim ki, Amerika Birleşik Devletleri işe, şimdiye kadar olduğu gibi sıkı surette sarılmaya devam ederse, bu tehlike, tehlike olmaktan çıkar veya herhangi bir çılgınca hareket neticesinde fiiliyata geçmek teşebbüsüne girerse pek çabuk önlenebilir. Büyük felâketler yaratmadan boğulur.»

GEREKSİZ DAVET

Hasan Saka'nın bahsettiği tehlike, 1945 yılı başlarında Sovyetler'in, Boğazlar ve bazı Doğu vilâyetlerimiz üzerinde resmî veya gayrı resmî isteklerde bulunmuş olması üzerine, Türk-Sovyet münasebetlerinin son derece bozulmuş bulunmasından ileri gelmiştir. Ancak, şartlar iyi değerlendirilince, Sovyetler'in bu isteklerini savaşla gerçekleştirme yoluna gidemeyecekleri apaçık meydanda iken ve aradan iki yıl geçtikten sonra, hele bağımsızlıkla asla bağdaşmayan imtiyazlar vererek Amerika'nın davet edilmiş olması, hiç bir şekilde haklı gösterilemez.

Hasan Saka konuşmasına şöyle devam etmiştir:

«Bu vesika, Amerika Hükümeti Hükümeti tarafından verilecek ve şu kadar milyon dolarla ifade edilen bir askerî malzeme yardımı şeklinde dar mütalâa edilmemek lâzımdır. Bu vesika bundan sonra, Türk-Amerikan yakınlaşmasının ve münasebetlerinin inkişafının temel taşı telâkki edilmelidir. Büyük Millet Meclisi bu kanunu kabul ettikten sonra, Türk-Amerikan münasebetleri yeni bir devreye girmiş olacaktır. Ve biraz evvel de eğer bu neşriyat, yani anlaşma aleyhine yapılmış olan neşriyat, Türkiye'nin bir yardım vesilesiyle iktisadî serbestisinden fedakârlık ediyor telâkki ve mütalâasında bulunanlar bilhassa mukavelenin ve kanunun neşrinden sonra niyetleri samimi ise, kendilerine teşekkür ederim. Mutmain olsunlar. Ne Türk Hükümeti'nin, ne de Amerikan Hükümeti'nin tarihinde, evet, Amerikan Hükümeti'nin tarihinde herhangi bir mukavele yar-

dım yoluyla müstakil, bağımsız bir devletin bağımsızlığına aykırı bir teşebbüs gösterilebilir.»

AMERİKA, EMPERYALİST BİR DEVLETTİR

Son cümlenin altını çizelim. Karşılığında hiç birşey beklemeden iyilik yapan Amerika imajı, halkımıza mütareke yıllarından beri zaman zaman sunulmuştur. Bir değil, onlarca delil gösterebiliriz. Amerika'nın emperyalist bir devlet olduğuna dair.

Amerika, daha 19. uncu yüzyılın başlarında, 1823 yılında Monroe Doktrini'ni ilân etti. Monroe Doktrini ile Amerika, Lâtin Amerika'yı, Avrupa devletinin sömürüsüne kapatıyor, bir iç pazar haline getiriyordu. 19. uncu yüzyılın ikinci yarısında, Amerikan kapitalizmi güçlendikçe, emperyalist bir politika izlenmesini isteyenlerin sayıları ve ağırlıkları artmıştır. «İç pazarla yetinemeyiz. Mutlaka yeni pazarlar bulmalıyız. Avrupa kapalı olduğuna göre, batıya doğru gitmeliyiz. Okyanus'u aşıp, oradaki adaları Amerika'ya bağlamalıyız. Çin'i açık kapı, açık pazar haline getirmeliyiz.» diyenler çoğalmıştır. Hattâ, emperyalist politikaya kutsal bir ödev niteliği vermeye kalkanlar bile olmuştur. Pasifik adaları, Filifinler zaptedilmiş, Çin'e el atılmıştır. Orta ve Güney Amerika, Kûba, daha önce Amerika'nın nüfuz ve etkisi altına sokulmuştur. Görüldüğü gibi, Amerikan çizgisi baştan aşağı, başka milletlerin hürriyetlerini, bağımsızlıklarını çiğneme örnekleriyle doludur.

1947tarihinde Truman Doktrini ise, Amerika'nın harp sonrası politikasında kesin bir dönüm noktasıdır. Bu doktrin ile Amerika, başka devletlerin iç işlerine karışmayı kendisi için bir dış politika prensibi haline getirmiştir. Truman Doktrini, Komünizmle mücadele maskesi arkasına gizlenen Amerika'nın dünya hegamonyası planlarında ilk adımı teşkil eder. Gerçekten, maksat, Türkiye ve Yunanistan gibi son derece önemli mevkiler işgal eden iki memleketi sıçrama tahtası haline getirmektir. Demek ki, Truman Doktrinine dayanan bu anlaşma, Türkiye'nin iç işlerine müdahele maksadını güden bir teşebbüstü. Anlaşmanın maddeleri, bu maksadı açıkça ortaya koymaktadır. Bu ikili anlaşma gereğince, Amerika Türkiye'ye bir askerî heyet gönderecek, bu heyet, yardımın kullanılışını denetleme yetkisine sahip olacaktı. Anlaşmanın asıl bizim elimizi kolumuzu bağlayan hükmü, 4. üncü maddesindeki hükümdür. Bu maddede, verilen silâhları, Amerika'nın izni olmadan kullanamayacağımız yazılıdır.

Hal böyle iken, zamanın iktidarı gerçekleri halktan gizlemiştir. Ve tarihin garip bir cilvesiyle, 1964 te Johnson, mektubunda, bu maddeyle karşımıza çıkmıştır.

ŞÜKRAN DUYANLAR...

Demokrat Parti'nin sözcüsü Enis Akaygen de, muhalefet adına, görüşünü şöyle açıklıyordu : «Birleşik Amerika Devletleri Hükümeti'nin memleketimizin kalkınmasını kolaylaştırmak için yapmaya karar verdiği yardımı büyük bir memnuniyet ve şükranla karşılamış olan Demokrat Parti, bu yardımın mütekabiliyet esası ve kongrenin tayin ettiği şerait dairesinde sür'atle tahakkukuna kadar olan bu anlaşmayı tamamiyle tasvip eder.»

O tarihlerde, küçük, mütevazi imkânlarıyle gerçekleri halka duyurmaya çalışan sadece bir avuç bilinçli vatansever çıkmıştır. Bunlar, vatan hainliğiyle suçlanarak susturulmuşlardır. Amerikan boyunduruğuna, muhalefeti ve iktidarı ile söz birliği halinde, 20 yıl önce, işte biz böyle girdik. Şimdi dâva bundan kurtulmaktır.

Yirmi yıldır karşımıza ayni gerekçe ile çıkıyorlar :

«Bizim gibi küçük bir devlet, ya Birleşik Amerika'dan yana olacaktır, ya Sovyetler Birliği'nden yana. ya NATO içinde, ya Varşova Paktı içinde kendini koruyacaktır. Varşova Paktı'na giremeyeceğimize göre, elbette NATO'da kalacağız...» diyorlar.

Kurtuluş Savaşı'nın başlarında, Erzurum ve Sivaskongrelerinde de ayni mantık, ayni gerekçe ileri sürülmüştü :

«Biz kime karşı savaşacağız ? Yunanlıların arkasında İngiltere var. Onun parası, silâhı, topu, tüfeği var. Bizim ise, buradan cepheye kadar şimendiferlerimizi yürütecek kömürümüz bile yok. Onun için, savaş yolunu tutmayalım. Bize yardım elini uzatan Amerika'nın himayesini, «manda» sını kabul edelim» demişlerdi. Üstelik, bu sözler, basiretin, sağduyunun sesiymiş gibi söylenir.

TARİHİN ÇİZGİSİ ANTİEMPERYALİST SAVAŞ ÇİZGİSİDİR

Oysa, hürriyetleri söz konusu olunca, milletler, bu gibi akla yakın görünen sözlere kulaklarını tıkarlar. Nasıl ki, biz de tıkamıştık kulaklarımızı. Türk Milleti ve Mustafa Kemal, «Ya istiklâl, ya ölüm...» diye haykırmıştı mandacıların, himayecilerin yüzüne

Hayır... Bugün bizim gibi küçük devletlerin kaderi, ya Amerikan boyunduruğu, ya Sovyetler boyunduruğu değildir. Tarihin çizgisi, emperyalizme karşı savaş çizgisidir. İnsanlığın kaderi, anti - emperyalist savaş çizgisi üzerindedir. Halklar, dünya nüfusunun üçte ikisinden daha çoğunu teşkil eden fukara ve mazlum halklar, elde silah, Amerika'ya ve emperyalizme karşı savaşıyor. Kimi de, henüz pasif bir direnme halinde bulunuyor. Silâhlı ya da silâhsız, her hal-ü kârda, insanlığın kaderi anti - emperyalist mücadelede belirleniyor. Bu gerçek, asla gösden çıkarılmamalıdır. Türkiye'nin bugünkünden çok daha kötü şartlar altında, bir millî kurtuluş savaşı vermiş ve kazanmış olduğu unutulmasın. Türkiye gibi küçük devletler, varlıklarını emperyalizme karşı mücadele ederek koruyorlar. Emperyalizme karşı zafer kazandıktan sonra da, yollarını, yöntemlerini, kendi tarihsel gerçeklerine göre değerlendirdikleri sosyalist ilkeler ışığında çizmeye çalışıyorlar. Bağımsızlıklarına kıskançça sarılıyorlar. Emperyalizmin, Amerika'nın veya herhangi bir başka kapitalist devletin sızma teşebbüsleri karşısında uyanık bulunuyorlar. Bağımsızlıklarını. Sovyetler veya Çin'le münasebetlerinde de titizlikle koruyorlar. Kûba'nın, Kuzey Vietnam'ın, Cezayir'in, Mısır'ın ve daha bir çok küçük devletin durumu budur. Kuzey Vietnam çok üstün güçte bir devletin, Amerika'nın saldırısına karşı koyuyor. Son derece ağır şartlar altında savaşıyor. Buna rağmen «müttefik» kuvvetler, bu «müttefiklerin» emrinde üsler yok Kuzey Vietnam'da. Ne Sovyet ne Çin subayına ne de askerine rasladım. En küçük bir taviz vermiyorlar. Başbakanları, ileri gelen yöneticileriyle konuştum. Bağımsızlıklarına sımsıkı sarılmışlar.

Bağımsızlık ve milliyetçilik, sosyalizmin temel direkleridir. Şüphesiz, burada söz konusu olan milliyetçiliğin, başka milletleri aşağı gören, ezilmelerini, köleleştirilmelerini emreden faşist milliyet anlayışı ile ve şövenlikle bir ilişkisi yoktur. Emperyalizmle dövüşen ve sosyalizme yürüyen bütün mazlum milletler, mücadele güçlerini, insancıl bir milliyetçilik duygusundan alıyorlar. Yabancı tahakkümünden kurtulmak, kültürlerini ve ekonomilerini geliştirmek istiyorlar. Fukara halklarını, memleketlerinin efendisi yapmak istiyorlar. İnsanlık ailesi içinde, ilimleri, kültürleri, sanatlarıyla şerefli bir yer almak için savaşıyorlar.

MİLLÎ KURTULUŞ SAVAŞLARI BAŞKA BİR SAVAŞTIR

Bütün bu gerçeklere gözlerini kapayan hâkim sınıfların sözcüleri, halkımızı ikinci millî kurtuluş savaşına davet eden bizlere, yeni yeni sorular yöneltmektedirler : «Bir tepkili uçak 60 milyon lira; Amerika olmasa, hangi bütçe ile millî savunmamıza yetecek kadar uçak alabiliriz ?» diyorlar. Millî Kurtuluş savaşları başka bir savaştır. Önce bunu anlamak gerek. Millî kurtuluş savaşlarının silâhı da başka, stratejisi de başka, taktiği de başkadır. Evet millî kurtuluş savaşlarında modern silâhlar da kullanılır, kullanılmaktadır. Ama, daha çok basit silâhlar kullanılır ve zafer de çok zaman bu basit silâhlarla kazanılır. Millî kurtuluş savaşları, silâhlı Halk kuvvetlerine dayanan bir savaştır. Halkın savaşıdır. Bunun içindir ki, silâh konusu, millî kurtuluş savaşlarının ken-

(Devamı 13'de)

Soyguncu hoparlörü

10 Aralık 1967'de yapılan Ankara İl kongresi'nde, Türkiye İşçi Partisi İstanbul Milletvekili Çetin Altan bir konuşma yapmıştır. Çetin Altan'ın konuşmasının özeti, aşağıdadır :

Çetin Altan, Türkiye'de sosyalizmin kurulma dönemi diye adlandırılabilecek 1960 - 1961 döneminde Türk sosyalistlerin ortaya koydukları doğruların büyük bir «soyguncu hoparlörü» ile karşılandığını hatırlatarak konuşmasına başlamış, şöyle demiştir :

«Yalandır bunların dedikleri... Bunlar sosyalisttirler, uydururlar. Ruble alarak uydururlar... İçlerinde kızıl canavarlar yatar, onun için yalan söylerler...

Kulak asmayın bunların söylediklerine; Öyle sınıf mınıf yoktur, sömürü yoktur, biz hepimiz kardeşiz... Ne demek... Bizi bölmek istiyorlar... Bunlar ajan gibi adamlardır... Kat'iyen kulak vermeyiniz...

Yıllar, bir - iki - üç - dört - beş diye geçti. Bu memlekette yabancı üsler vardır, bunlar NATO'ya dahil değildir, dedik.

— Yok efendim. Öyle şey olur mu? Onların hepsi NATO'nun bizi savunması için verilmiş üsler... — dediler. Sonra baktılar; dediklerimiz doğruymuş.»

Çetin Altan, daha sonra, Kıbrıs meselesinde de böyle olduğunu, Türkiye İşçi Partisi'nin vaktiyle belirlediği bütün doğruların, zamanla ispatlandığını belirtmiş, şöyle demiştir :

«Bir Fransız heykeltraşına sormuşlar; — Heykel nasıl yapılır? O da, — Bir taş alıp fazla kısımlarını atarsanız, geriye heykel kalır... demiş.

Türkiye'de de, söylenmiş bütün yalanların, iftiraların, kazık atmaların, uyutmaların, şartlandırmaların, dolandırmaların, rezilliklerin, ahlâksızlıkların, düzenbazlıkların hepsini bir kenara atarsanız, geriye Türk sosyalizmi kalacaktır.»

Altan daha sonra, Türk halkının, bir yalan propaganda ile uyutulduğunu belirtmiş, millî gelir dağılımındaki adaletsizliği rakamlarla ifade ettikten sonra, özetle şöyle demiştir :

«Bana köylü dostlar mektuplar yazıyorlar; — Bu işi kim yaptı? Türkiye'yi kim paketleyip de Amerika'ya teslim etti? — diye soruyorlar. Bu işi bir kişi de yapmadı, iki kişi de yapmadı, üç kişi de... Kim tütünü daha kıştan kapatıp Amerikan firmasına satıyorsa, kim volframı sattıysa, kim bakırı sattıysa, kim petrolü sattıysa, kim Amerikan lokomotiflerini içeriye sokarken komisyonu cebine indirdiyse, onların sınıfı yapıyor bu işleri.

Onların sınıfı, 1920'de İstanbul'u İngiliz'lere satmak üzereydi. Ve Mustafa Kemal'e Amerikan mandasını teklif ediyordu onlar. Mustafa Kemal'in bunlara cevabı Büyük Nutuk'ta vardır. — Ne karşılığında? — diyor. — Ne karşılığında? — diye yazdığı mektubun cevabı verilmemiştir. Ama, ayni tarihlerde, arkeolog kılığında Amerikan petrol araştırıcıları geliyor Türkiye'ye... Adam aklına tâ o zamandan, belki de daha evvelden koymuş. Osmanlı Tarihi'nde bile Amerikan dolarının, bazı önemli kişilere rüşvet olarak verildiğini biliyoruz.»

NE YAPMAK GEREK ?

«Halkı uzun yıllardır şartlamışlar. Emekçi halk, tam olarak nasıl kurtulacağını sezemiyor. Türkiye İşçi Partisi, emekçi halka büyük bir imkândır. Emekçi halkın, TİP'e girmesi lâzımdır. Çünkü, sorumluluğu kendisini sömürenler pavlaşıyorsa, kendisi, bu partinin içinde gerçek görevini almadığı sürece, çocuklarına karşı kendisi de sorumlu olacaktır.»

DIŞ KREDİ NATO'DA

Türkiye İşçi Partisi'nin 10 Aralık 1967 Pazar günü yapılan Ankara İl Kongresi'nde Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve İstanbul Milletvekili Sadun Aren, önemli bir konuşma yapmıştır. Aren'in konuşması özetle şöyledir :

Aren, konuşmasına, Türkiye'nin enflâsyonun içinde olduğunu belirtmekle başlamış, genel ekonomik durumu etraflı şekilde belirledikten sonra, NATO'yla olan ilişkimizin ekonomik açıdan analizini yapmıştır :

TİP Merkez Yürütme Kurulu Üyesi, ithalât ve ihracat durumumuzla ilgili olarak şöyle demiştir :

«Bu sene planlanan ithalât 800 milyon dolar idi. Halbuki, eylül ayına kadar alınmış olan neticeler gösteriyor ki, bu miktara varılamayacaktır. Hatta, geçen seneki 700 milyon dolar ithalât da yapılamayacaktır.

Bunun sebebi, elimizde ithâl yapılacak yeteri kadar döviz bulunmamasıdır. Bizim, ihracatımızdan elde ettiğimiz döviz, ortalama olarak, 500 milyon dolar civarındadır. İthâl ihtiyacımız, planın da saptadığına göre, gene bu sıralarda 750 - 800 milyon dolardır. Arada 250 - 300 milyon dolar bir fark vardır. Bu farkı, biz, borç almak suretiyle kapatıyoruz. Ve şartlar koşuyor; — Bu verdiğimiz kredileri bizim memleketten mal alarak harcayacaksınız.. — diyorlar. Böylece, aldığımız kredi, göründüğünden çok daha pahalıya maloluyor.»

ÖDEME DENGESİ

Sadun Aren, ödeme dengesiyle ilgili olarak da şunları söylemiştir :

«Biz, dışarıya, borçlarımızın faizlerini ödüyoruz, borçların ana parasının taksitini ödüyoruz. Bir de yabancı sermayenin kâr transferi var. Bu şekilde de ödeme yapıyoruz. Yani, bunlar karşılığında, memlekete birşeyler gelmiyor. Bu şekilde bir döviz sarfiyatımız var ki, karşılığında birşey yok.

Bu durumun ilânihaye devam etmesine imkân yoktur. Bizim, ihracatımızdan başka tek döviz kaynağımız, işçilerimizin yolladığı dövizlerdir. Bunların da toplamı, son iki yılda 120 milyon dolardır. Yani borç taksitlerimizi karşılamamaktadır. İhracatın ithalâttan zaten az olduğunu biliyoruz. Demek ki, Türkiye devamlı olarak 300 milyon dolar kadar borç almak durumundadır.»

TRUMAN DOKTRİNİ BİZİ BORÇLANDIRDI

Aren şöyle devam etmiştir :

«1930 yılından 1947 yılına kadar, yani Amerika ile münasebetlerin başladığı yıla kadar, Truman Doktrini'ne kadar, Türkiye, aldığından daha çok satardı. Yani hiç borç almazdık. Borç almak şöyle dursun, borç öderdik. Osmanlı borçlarını ödedik. Bu arada millileştirilmiş ve devletleştirilmiş olan yabancı sermaye şirketlerinin, demiryollarının, havagazı şirketlerinin borçlarını ödemiştik. Bir yandan döviz biriktirmiştik.

Ne zaman ki Amerika ile batı ile işbirliğine girdik, o tarihten itibaren mütemadiyen açık vermeye başladık. İlk yıllarda borç aldık; fakat vadeleri gelmediği için ödemedik. Binaenaleyh, 1950'lerin başlarında refahlı bir durumdaydık. Sonra, bunların vadeleri geldi; faizlerini, taksitlerini ödemeğe başladık. İşte; bugünkü hale geldik.»

TÜRKİYE'NİN SOYULMASINI ÖNLEMEK...

«Türkiye'nin gerçekten bağımsız olması, Türkiye'nin soyulmasını önlemek için, iktisadî bakımdan bu derecede yabancılara bağlı olmamak gerekir. Çok da hızlı olmayan bir kalkınmayı sağlayabilmek için gerekli olan ithalâtı, ancak borç elde edebilerek sağla-

KALMAMIZ İÇİN VERİLİYOR

yabilecek durumda olunca, elbette hem kalkınmamız yavaşlar, hem de yabancılara bağımlılığımız artar. Bugün, günlük yaşantımız için yardımına muhtaç olduğumuz insanlara gerçekten kafa tutamayız.»

NATO VE KONSORSİYUM

Sadun Aren, bundan sonra, NATO ile ekonomik dış ilişkilerimiz arasındaki sıkı bağıntıya değinmiş, özetle şöyle demiştir :

«Bize yardım yapan konsorsiyumun bütün üyeleri, ayni zamanda NATO'nun üyesidirler. Bu memleketlere eğer kafa tutacak olursak, hükümetimiz, bunların, en azından yardımı keseceklerini biliyordur. Bu bilgi bile, bizim pazarlık gücümüzü, kafa tutma gücümüzü mutlak surette azaltmıştır. Demek ki, bu meselemizi mutlaka çözmemiz lâzım. Yabancı memleketlere bu bağımlılığımızı, iktisadî bakımdan onlara bağlı olmamızı mutlaka çözmemiz lâzımdır. Tarihimizde, yabancı memleketlere bağımlı olmak, bizim kaderimiz değildir.

1947 senelerine kadar bağımlı değildik. Borç almıyorduk. Kendi kendimize yetiyor, hattâ biriktiriyorduk.

Bütün bu sözlerimden, hiçbir surette yabancılardan kredi almayalım, sonucunu çıkarmayalım. Yabancılardan kredi alınır. Memleketin kalkınması için alınır. Ancak, yaşamamız bu kredilere bağlı olmasın. Sadece kalkınmamız bu kredilere bağlı olsun.

Bağımsızlığımızın temel şartlarını hazırlamamız gerekir. Gerçekten Türkiye'nin bağımsızlığından yana olanlar, bunun şartlarını hazırlamadırlar.»

Aren daha sonra, kapitalist yoldan kalkınma çabalarının yanlışlığına değinmiş, şöyle demiştir :

«Artık bu yolla, sermayedar sınıflarla bu meseleleri çözmeye imkân yoktur. Ekonomik kalkınma yönünden bakacak olursak, bu işi yapacak parti TİP' dir. Yani emekçi halkın siyasî iktidara gelmesini, devlet yönetimine ağırlığını koymasını sağlayacak partidir.»

NATO'DAN ÇIKMAK MESELESİ

Aslında Rus'ların pençesine düşmekten de değil, çünkü pençeye düşmekten endişeleri yoktur. Rejimini istemedikleri bir pençeye düşmek istememektedirler.

Sadun Aren daha sonra, NATO'dan çıkmanın bir başka ülkenin pençesine düşmek demek olamayacağını, tam bir bağımsızlık anlatışı ile, batı bloku ile, doğu bloku ile ve Üçüncü Dünya Ülkeleri'yle ekonomik - ticarî ilişkiler kurulabileceğini ifade etmiş, TİP'in görüşünün bu merkezde olduğunu hatırlatmıştır. Aren, şöyle devam etmiştir :

«NATO'dan çıkarsak, bize kredi vermeyeceklerdir. Bunu demelerini beklemek lâzım. O zaman onların kendi ağzından NATO'nun ne olduğu meydana çıkıyor. Demek ki, krediyi Türkiye'yi kalkındırmak, milletlerarası dayanışma için değil, NATO içinde tutmak için, bizi fedai olarak tutmak için veriyorlarmış...

Eğer vermezlerse? O zaman, millet olarak haktan gerçekten fedakârlık beklemeli. Hiç kimseden bile kredi alamasak, kendimizi sıkacağız. Bağımsızlığımızı kazanabilmek için...»

SOSYALİZM İÇİN TEK ÖRGÜT : TİP

Aren, daha sonra, Türkiye'de emperyalizme karşı mücadeleyi ve sosyalizm savaşını yürütebilecek tek örgütün Türkiye İşçi Partisi olduğunu, bu birbirinden ayrılmaz, her bakımdan birbirine bağlı iki savaşı, hedefe götürebilecek olan tek organın TİP olduğunu belirtmiş, «Tek bir siyasî örgüte bağlı olmadan, veya ona maledilecek şekilde yöneltilmeden, antiemperyalist mücadele, sosyalist mücadele yapılamaz.» demiştir.

Anayasa Sosyalizme açıktır

Türkiye İşçi Partisi Ankara il kongresinde Genel Sekreter Rıza Kuas da bir konuşma yapmıştır. Kapitalist partilerin; vurguncu düzenin devam edebilmesi için, emekçilerin siyasi parti kurmalarına yıllardır engel olduklarını belirterek konuşmasına başlayan Kuas şunları söylemiştir :

Emekçilerin birinci siyasi partisi olan Türkiye İşçi Partisinin güçlendiğini; yurdun hemen her köşesine sesini ve varlığını duyurmağa başladığını gören çıkarcı çevreler ve bu çevrelerin temsilcisi bazı kapitalist siyasi partiler, Anayasa'mızın sosyalizme izin vermediği tehdidi ile karşımıza dikilmişlerdir.

Çıkarcı çevreler, vurguncu çevreler, vurgun düzeninin devamını sağlayabilmek için, emekçilerin hakkını savunanları hapisle korkutmuşlardır. Fakat bunda muvaffak olamamışlardır. Onun için de şimdi Anayasanın sosyalizme kapalı olduğu tehdidi ile TİP'i ezmek hesabını yapmaktadırlar. Burada üzülerek belirtelim ki, tarafsız olması gereken sayın Devlet Başkanı Cevdet Sunay da maalesef bu tartışmalara katılmış ve Anayasa'mızın sosyalizme kapalı olduğunu tekrar söylemiştir. Devlet Başkanlığı makamına saygımız dolayısı ile Sunayın sözlerini eleştirmiyeceğiz.

Arkadaşlar, Anayasa sosyalizme açıktır. Gerçek demokrasilerde, her sınıf, siyasi parti olarak temsil edilir. Ama kapitalistlere sorarsanız, yalnız kapitalist çevrelerin, vurguncu çevrelerin temsil hakları vardır. Vurguncu çevreler isterler ki emeği temsil eden parti olmasın, emekçinin işçinin sırtına istediğimiz gibi binip tahtıravalli oynayalım. Yeter artık bu oyun. Yeter artık bu tahtıravalli oyunu. Türkiye İşçi Partisi ile gerçek demokrasiye adım atılmıştır ve TİP, tek parti olarak, «ben sosyalistim» demektedir.

Karşımızdaki siyasi partiler varlıklı sınıfların partileridir. Bu partiler şimdiye kadar bir başarı kazanamamışlarsa, Türkiye'de işsizliği önliyememişlerse, Türkiye'nin yollarını, hastanelerini, okullarını yapamamışlarsa, Türkiye'de toprağın altında mağaralarda yaşayan insanlara insanca yaşama hakkı sağlayamamışlarsa, bunların bütün vebali, karşımızdaki varlıklı sınıflardadır. Suçu bu sınıflarda bulacağız.

Aybar'ın Le Monde'a demeci

Emperyalizmin Truva Atı: KIBRIS

TİP Genel Başkanı Kıbrıs konusunda, ünlü Fransız gazetesi Le Monde'a aşağıdaki demeci vermiştir.

Russel Mahkemesi»ne bir rapor sunduktan sonra Kopenhag'dan gelen Türkiye İşçi Partisi Lideri Bay Mehmet Ali Aybar, Ankara'ya dönmeden önce, Paris'te kısa bir müddet kalmıştır. Bay Aybar'a göre, «Birbirlerinden binlerce kilometre uzakta bulunan, fakat Birleşik Devletler'in dünya egemenliği planlarında kilit mevkiler işgal eden» Vietnam ile Türkiye arasında bir bağ mevcuttur.

Partisi on dört milletvekiline sahip olan Bay Aybar, Le Monde'a verdiği demeçte, «Amerika'nın Türkiye'de mevcudiyeti; elliden fazla üs ve muhalefetin, muhtevalarını öğrenmek için giriştiği bütün çabalara rağmen, bugüne dek önemli bir kısmı gizli kalan elli dört anlaşma ile beliriyor.» demiştir.

— Türkiye'nin NATO askerî sisteminden ayrılışı, memleketinizin Sovyet yörüngesine girmesi tehlikesini taşımaz mı?

— «Bağımsızlığımız, hiç bir yabancı güce bağlı olmamalıdır. Halkımızın gösterdiği amansız bağımsızlık iradesi sayesindedir ki, Atatürk, yabancı müdahalesi ordularına ve daha 1919'da Amerikan mandasını tavsiye edenlere karşı mücadeleyi yürütebilmiştir.»

«Bazılarının dediğine göre, Türkiye, NATO üyeliğini bahis konusu etmeden, millî çıkarlarına daha uygun şartların sağlanması müzakerelerine girişebilir. Oysa, Türkiye'nin durumunda bulunan bir ülkeye, bu ittifak içinde eşit haklar sağlayacak hakların tanınabileceği düşünülemez.»

Ortadoğu'daki son çatışmaların — İsrail - Arap ve Kıbrıs çatışmaları — sorumluluğunu, «Birleşik Devletler'e ve CİA'ya yükleyen Bay Aybar, Kıbrıs'taki askerî üsler tasfiye edilirse, Doğu Akdeniz'de sürekli bir barışın kurulabileceği kanaatindedir. «Amerika, bu adadan hareketle» diyor Bay Aybar; «Türkiye ve Yunanistan dahil, Ortadoğu ülkelerini sürekli bir tehdit altında bulundurma imkânına sahiptir. Kıbrıs, kıyılarımıza sadece 60 km. mesafede bulunduğuna göre, kaderi, herkesten çok bizi ilgilendirmektedir.»

— Kıbrıs meselesi için nasıl bir çözüm öngörüyorsunuz?

— «İki cemaatin hak eşitliğine dayanan federal bir rejime sahip, bağımsız ve tarafsızlığı milletlerarası teminatlara bağlanmış bir Kıbrıs taraftarıyız. Türkiye, bütün yabancı etkilerden kurtulmalı, Yunanistan da Amerikan emperyalizminin Truva Atı olan Enosis hülyasından vazgeçmelidir. Bu şartlar altında, Kıbrıs federal devletinin bağımsızlığının, Ada.daki iki cemaatin olduğu kadar, Türkiye ve Yunanistan'ın da temel çıkarlarına uygun olacağına kaniyiz.»

Uydu

Boran, Kıbrıs sorunu hakkında, daha önce bir gensoru açılmasını henüz erken bulduklarını, ancak, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin beklenen çağrıyı yapmasından ve hükümetin de bu çağrıya olumlu cevap vermesinden sonra, durumun değiştiğini belirterek özetle şöyle demiştir:

«İtiraf edelim ki, neticenin bu kadar tatminsiz olacağını tahmin etmemiştik. Bir kere, son beyanlarda, — gayri resmî de olsa — tekrar tekrar ileri sürülen anlaşma noktaları dört veya beş idi. Acaba neden o noktalarda da anlaşmaya varılması beklenilmeden, tek bir nokta üzerinde, o da gerçekten muğlak şartlara bağlı bir anlaşma meydana gelir gelmez, bunu resmen ilân etmek lüzumu duyuldu?

HÜKÜMET YETKİLİYDİ

Çünkü, bu tek noktada ve dediğim gibi, çok yetersiz, muğlâk şartlara bağlı tek bir noktada ilân edilen anlaşma ile Türk Hükümeti, Zürich ve Londra Anlaşmalarının kendisine verdiği müdahele hakkından ve bu hakka dayanarak Büyük Millet Meclisi'nden aldığı yetkiden feragat etmiş duruma giriyor; kullanmaktan feragat etmiş duruma geliyor. Çünkü, yetki mutlak surette kullanılmak üzere verilmedi. Şümulü ve zamanı hükümetin takdirine bağlı olarak verildi. Binaenaleyh, hükümet, böyle bir takdir hakkı olduğuna göre, bu yetkiyi fiilen kullanmaktan istinkâf ediyor demektir.»

Boran, bundan sonra, Kıbrıs'taki Türk cemaatinin uzun vadede emniyetini sağlayacak bir çözüm yolu şöyle dursun, hemen alınması gerekli güvenlik tedbirlerinin bile alınmadığını, ilân edilen anlaşmanın, bu tedbirler bakımından tatminkâr olmadığını belirtmiş, Türk ve Yunan askerlerinin geri çekilmesi ile ilgili hükmün de aleyhimize olduğunu açıklamıştır. Boran, Yunan askerlerinin geri çekilmesinin, gereği gibi denetlenmesinin imkânsız olduğunu ifade etmiş, hükmün, Ada'da Türkiye'den çok daha fazla sayıda asker bulunduran Yunanistan lehine olduğunu, böylelikle, Türk cemaatinin büsbütün yalnız kalacağını söylemiştir.

politikasından vazgeçmek gerek

Türkiye Büyük Millet Meclisinde, Kıbrıs hakkındaki gensoru önergesinin gündeme alınıp alınmaması konusunun görüşülmesi sırasında, Türkiye İşçi Partisi'nin görüşünü, Urfa Milletvekili Behice Boran açıklamıştır. Boran'ın konuşması özetle şöyledir :

Behice Boran, sözlerine şöyle devam etmiştir :

«Şimdi, bazı yorumcular diyor ki; — Bu şart yerine gelmezse, Türkiye yine askerî müdahale yetkisini kullanabilir. Bu şartlı bir kabuldür. — Bir kere, U'thant'ın çağrısında iki kısım var; Birinci unsur; U'thant, Türkiye ve Yunanistan'ın, birbirlerinin barışını tehdit etmelerine son vermek üzere, gerekli tedbirleri almalarını talep ediyor. İkincisi; anlaşmalar dışı askerlerin geri çekilmelerini istiyor. Hükümet, verdiği cevapta, bu her iki unsuru da ayırt etmeden kabul edilmiş oluyor; — Çağrınızı kabul ediyorum, bunu derhal uygulamaya hazırım — demekle...»

CİDDİYETİNİ KAYBEDEN TEDBİR

Boran, bundan ordunun alarm vaziyetinden çıkarılacağı anlamının çıktığını belirtmiş, şöyle demiştir :

«Kaldı ki, böyle olmasa dahi, askerî müdahale son derece ciddî bir iş olduğundan, bu; böyle ikide bir, — müdahale ederim, ediyorum, geliyorum... — gibi sık sık kullanılacak bir tedbir değildir. Ciddiyetini kaybeder o zaman ve korkarım ki, artık kaybetmiştir. Bu benzetme maruz görülsün; hani çocuklarını idare edemeyen annelerin ikide bir, şimdi geliyorum kafanı patlatırım, bacağını kırarım diye tehdit etmesi, sonra da hiç bir şey yapmamasına benziyor. Gayri ciddidir. Böyle; — Şimdi ben geri aldım, ama gelmezse, sonra yine anlaşırım. — denmez. Hükümet böyle davranmaz ve davrandığı takdirde de, artık onun askerî müdahale iddiasını hiç kimse ciddiye almaz.»

TİP sözcüsü, konuşmasına şöyle devam etmiştir :

«Hele Rum Hükümeti'nin elinde, Millî Muhafız Birliği bulundukça, Türk Cemaatinin güvenliğinden hiç bir şekilde bahsedilemez. Ve bu konuda Makarios'un itiraz ettiği haberleri basında belirince, anlıyoruz ki, bu işin münakaşasından Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri U'thant'ın, millî muhafız gücünün de tasfiyesini de istemek üzere, bir çağrıda bulunmaya yetkisi bile henüz yokmuş. Verilen haberler doğru ise, U'thant tavsiye ediyormuş; — Türkiye Yunanistan ve Kıbrıs, kendi aralarında bu hususta anlaşsınlar. Güvenlik Konseyi'ne bu konuda bana yetki verilmesi için talepte bulunsunlar. Güvenlik konseyi de bana bu yetkiyi versin. Ve ben de Millî Muhafız Gücü'nün tasfiyesini isteyenler çağrıda bulunabileyim.

Makarios'tan, bu hususta Güvenlik Konseyi'ne müracaat etmek üzere muvafakatini istemek ve elde etmek, herhalde insanın gülmeden düşünebileceği bir husus değildir.»

ESKİ ANLAŞMALAR NE OLDU ?

Behice Boran, daha sonra, Londra ve Zürih anlaşmalarının fiilen çökmüş durumda olduğunu hatırlatmış, yeni anlaşmada, bu eski anlaşmaların yürürlükte olduğunu kabul eden hüküm de bulunmadığını işaret etmiştir.

Bundan sonra Boran, Türkiye'nin; Yunanistan ve Makarios tarafından yürütülen çok kaba bir oyuna geldiğini belirten şu sözleri söylemiştir :

«Şimdi, bu bütün olup bitenlere baktığımız zaman görülüyor ki, hükümet, Yunanistan ve Makarios'un karşılıklı yürüttükleri çok açık ve çok kaba bir oyuna maalesef gelmiştir. Dikkat edilirse, son bir - iki güne kadar, müzakereler hep Yunanistan'la Türkiye arasında cereyan ediyordu. Arabulucular, hep Ankara ile Atina arasında gidip geliyordu. Sonunda, dört nokta üzerinde veya bazı haberlere göre beş nokta üzerinde anlaşma oldu. U'thant şimdi çağrıda bulunacak; evvelâ Yunanistan kabul ettiğini bildirecek, sonra Türkiye kabul ettiğini bildirecektir diye haberler çıkıp, kamuoyu bunu beklerken, birden bire Cyrus Vance'in Lefkoşe'ye gittiği haberi çıktı. Makarios itiraz ediyor denildi ve üçüncü taraf olarak Kıbrıs Rum Hükümeti ortaya çıktı. Peki, baştan beri arabulucular gidip gelirken, dört nokta üzerinde, beş nokta üzerinde anlaşma oldu denirken, birden Birleşmiş Milletler'in bağımsız Kıbrıs Cumhuriyeti olarak kabul ettiği, ama partimizin defalarca bu kürsüden belirttiği üzere, aslında gayrı meşru olan Kıbrıs Rum Hükümeti'nin olduğu onun, da bu konuda bir diyeceğinin bulunacağı bilinmiyor mu idi ? Neden baştan itibaren iki taraflı yürütüldü, bu kadar zaman kaybedildi de, en son dakikada Makarios ortaya çıktı ? Kanımızca bu gayet açık. Bu, Yunan'lılarla Makarios Hükümeti arasında bir oyun. İşi savsaklamak, zaman kazanmak için.

NE YAPMAK GEREK ?

TİP Sözcüsü, İkinci dünya devletlerini kazanabilmek, Birleşmiş Milletler'deki ortamı kazanabilmek için şöyle davranılması gerektiğini ifade etmiştir :

«Amerika'nın uydusu olan bir politikadan, bir politika izlemekten vazgeçtiğimizi göstermek;

Barış sever Dünya kamuoyunun, Üçüncü Dünya Devletleri'nin kabul edebileceği ve ayni zamanda hem bölgede barışı sağlayacak, hem Türkiye'nin emniyetini sağlayacak, hem Türk Cemaati'nin emniyetini sağlayacak bir çıkarmaya uygun olan sarih bir tezi ortaya koymak ve bunu müdafaa etmek lâzımdır.»

HÜKÜMET SORUMLUDUR

Boran, konuşmasını şöyle bağlamıştır :

«Enosis'in ölmüş olduğu iddiasını ciddiye almak zordur. Yunan askerlerinin geri çekilmesiyle, Enosis nasıl ölmüş oluyor bütün diğer şartlar devam ederken ? Konuşmanın başında da ana hatları ile belirtmek istedim ki, Yunan askerlerinin çekilmesi, orada Millî Muhafız gücü bulundukça, sokulmuş silâhlar bulundukça ve Kıbrıs'ın Rum halkı, Türk'lerden dört kat daha kalabalık bulundukaç, Enosis'i gerçekleştirmek, onlar için her zaman mümkündür.

Sonra bir de Türk Hükümeti, bu meselede, diplomatik alanda ne kadar hünerli olduğunu göstermiş. Bilmiyorum; Acaba halkoyu hükümetin diplomaside ne kadar hünerli olduğuna mı karar veriyor, yoksa tersine mi ? Hele tarih bu hususta ne diyecek ? Sayın AP. sözcüsü ile bunda mutabık olacağımı hele hiç sanmıyorum.

Dediğim gibi, alınmış olan bu sonuç, birçok sorular yaratmaktadır. Bunların cevabını bilemiyoruz. Bu alınan sonuç, tahmin ettiğimizden de daha tatmin edici olmaktan uzak ve yetersiz çıktı. Bu vaziyette, bize Kıbrıs meselesi, maalesef şimdiden kaybedilmiş görünüyor.

Hâlâ, «Müdahele hakkımız bâkidir» iddiası, artık ciddiye alınmayacak bir iddiadır.

Bu durumda hükümet, cidden, Kıbrıs meselesinden sorumlu bir durumdadır.»

Russel Mahkemesi karar verdi :

"AMERiKA SUÇLUDUR..."

Uluslarası Savaş Suçları Mahkemesi'nin Kopenhag'da yapılan son oturumundan dönen Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, şu demeci vermiştir :

Vietnam Savaşı ile ilgili ikinci ve son oturumunu 20 Kasım - 1 Aralık 1967 tarihleri arasında Kopenhag (Roskılde) de yapan Milletlerarası Savaş Suçları Mahkemesi, altı konuyu karara bağladı :

Amerika Birleşik Devletleri Hükümeti ve müttefikleri ve Saygon'lu adamlarının;

1. Savaş kanunlarının yasakladığı silâh, araç ve maddeler kullandıkları;
2. Savaş esirlerine, andlaşmalara aykırı insanlık dışı muamele ettikleri;
3. Sivil halka, kütlece sürgünler, keyfî tevkifler, işkenceler gibi hukuk ve insanlık dışı muamele yaptıkları;
4. Tayland'ın, Filipinler'in ve Japonya'nın, Amerika Birleşik Devletleri'nce işlenen saldırganlık fiillerine iştirak ettikleri;
5. Savaşı Laos'a sıçrattıkları;
6. Vietnam halkına karşı «Jenosit» suçu işledikleri, Mahkemece sabit görülmüştür.

Hatırlanacağı gibi, Stockholm'deki ilk oturumda, Mahkeme, Amerika Birleşik Devletleri Hükümeti'nin Vietnam'a karşı saldırıda bulunduğuna, sivil halkı ve hedefleri bombaladığına, Kamboçya'nın bağımsızlık, tarafsızlık ve ülke bütünlüğünü defalarca ihlâl ettiğine ve Avustralya, Yeni Zelanda ve Güney Kore'nin saldırıya iştirak ettiklerine karar vermişti.

Vietnam savaşının Türkiye için hayatî bir önem taşıdığını bir kere daha belirtmek isterim.

Amerika, Vietnam'da iki şey için savaşmaktadır. Birincisi; Çin'e karşı bir askerî üs kurmak ve ayni zamanda bütün Güneydoğu Asya'yı kontrolu altına almak. İkincisi; kurtuluş savaşlarının amansızca ezileceğini, Amerikan boyunduruğundan kurtulmayı tasarlayan bütün milletlere ispat etmek... Hatta, Amerika için ikinci nedenin, birinciden de önemli olduğu muhakkaktır. Gerçekten, Amerikan emperyalizmi, dışarıdan, hegamonyası dışında kalan âlemden gelen bir tehlikeyle değil, içeriden, yani hüküm sürdüğü dünyadan gelen, bünyeyi içinden kemiren bir tehlikeyle karşı karşıyadır. Amerikan tahakkümü ve sömürüsüne karşı başkaldıranların, emperyalist sistemi içinden çökertecek olan tehdidi, her gün biraz daha ağır basmaktadır.

Vietnam'da Amerika, halkı yok ederek veya kayıtsız şartsız teslime zorlayarak, kesin bir zafer için savaşıyor. Zafer öylesine ezici olmalıdır ki, artık hiç bir millet, Amerikan boyunduruğuna karşı direnmek cesaretini kendinde bulmasın. Vahşetlerini pervasızca teşhir etmelerinin ve filmler, fotoğraflarla, Vietnam'da nasıl kanunları, anlaşmaları hiçe sayarak savaştıklarını, cinayetler işlediklerini, bizzat kendilerinin yayınlamalarının başka bir nedeni olamaz. Göstermek istiyorlar, özgürlük hevesine kapılanları ne gibi bir akibetin beklediğini...

Ve Vietnam halkı, bu vahşete karşı konulabileceğini hayatı bahasına ispatlıyor.

Türkiye'mizi, Amerikan boyunduruğundan kurtarmak azmi ile yürütülen mücadelemiz kritik ana gelince, halkımızı ayni saldırıların; ayni cinayetlerin beklemediğini hiç kimse temin edemez. En basit mantık bile, bizi, tehlikenin ciddî bir ihtimal olduğunu kabule zorlar.

Bugün, Türkiye ile Vietnam arasında tek fark, Fransa'ya karşı kurtuluş savaşından yeni çıkmış Vietnam halkının, Amerikan tahakkümüne daha ilk anda direnmiş olmasına karşılık, Türk halkının, Sovyetlere karşı Amerika'nın bizi korumak üzere geldiği yalanı ile kandırılmış ve gizli istilayı fark edememiş olmasından ileri gelmektedir.

Amerika'nın Türkiye'ye girişi ile Vietnam'a yerleşişi arasındaki benzerlik çok açıktır.

Truman Doktrini'ne dayanan 1947 tarihli ikili anlaşmanın imzalanmasıyla, Amerikan heyetleri, Ankara'ya yerleşti. Bunlar, yapılan yardımı (!) denetlemek bahanesiyle iç işlerimize karışmaya başladılar. Uzmanlar (!), danışmanlar (!), yönetim mekanizmasını bir kanser gibi sardılar. Ordu birliklerimizin, bölüğe, takıma kadar içine girdiler. Stratejik yollar yaptırdılar. Daha sonra, üsler, hava alanları, radar merkezleri ve kanunlarımızın giremediği siteler kurdular. Her bakanlıkta danışmanlar (!) var. Gizli istihbarat servislerimizde, Amerika'lılar, Türk vatandaşlarının gizli dosyalarını tutmaktadırlar. Ekonomimiz, tam bağımlı hale getirilmiştir. Ve kültürümüzü, örf ve âdetlerimizi, Amerikan örneğine uydurmağa çalışmaktadırlar.

Vietnam'da da ayni yol izlenmiştir. Ekonomik ve askerî yardım (!), üsler, stratejik yollar, uzmanlar, danışmanlar... Şu farkla ki, Vietnam halkı direnmiştir. Napalmlar, fosforlar, bilyalı bombalar, zehirli gazlar, memekoparmalar, kızgın demirle dağlamalar, zindanlar, ölüm kampları, «stratejik köy toplulukları», bunlardan sonra gelmiştir... Demek Türk halkı pasif direnmesini daha ileri götürüp, Amerika'nın istenmeyen varlığından kurtulmak için daha kesin adımlar attığı gün, ayni belâlarla karşılaşacaktır. Karşılaşması kuvvetli bir ihtimaldir.

«Vietnam'la ne ilgimiz var ?» diyenler, halkı devekuşu olmağa çağırıyorlar. İsterlerse, kendi kafalarını kuma gömsünler. Türk halkı, Vietnam'lıların, kendisi için, ayni düşmana karşı dövüştüğünü, yanılmaz sağduyusu ile sezmeye, kavramaya başlamıştır.

Kopenhag oturumunda Mahkeme, «Jenosit» konusuna özel bir önem verdi. Jenosit, insanlık kadar eski bir suç olduğu halde pozitif hukuk âlemine ancak İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra girebilmiş bir suçtur. 1948 Tarihli sözleşme, Jenositi; «Dinî, ırkî, millî veya etnik bir grubun tamamen veya kısmen yok edilmesi kasdıyla işlenen suçların «şeklinde tanımlamaktadır. Mahkeme, Amerika'nın, Vietnam'a karşı, bu nitelikte bir katliama girişmiş olup-olmadığını ciddiyet ve titizlikle araştırmıştır.

Kopenhag oturumdan önce Vietnam'a giden iki tahkik komisyonu, bu konuyu incelemişti. Bu komisyonlardan birine başkanlık ettim. Olayları ve tanık ifadelerini, bu açıdan değerlendirmeğe özel bir itina gösterdik. Şu kanıya vardık ki; Amerika, Vietnam halkını, ya yok olmak, ya da teslim olmak şıklarından birini seçmek zorunda bırakıyor.

Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesi toplantı halinde: Soldan üçüncü, Mehmet Ali Aybar.

Ama, teslim olmak da, süreli bir yok oluştan ibarettir. Zira, bir kısmı yok edilmiş, öteki kısmı da geleneklerinden, kültüründen, inançlarından, politik kurumlarından sökülüp bitkisel bir hayata zorlanmış bir insan topluluğunun millet olarak var olduğu iddia edilemez.

Amerika, Vietnam'da üslenmek için toprak istiyor. İnsan, tabiat, onu ilgilendirmiyor. Üslenmek... Başlıca hedef bu. Bir, de başkaldırmaya heveslenen milletlere gözdağı vermek. Bu hedeflere ulaşmak için bu «toptan savaşların» en toptanını, en amansızını yapıyor. Bir Amerikan generali, «Bir gün Vietnam'dan çekilirsek, geride yanmış bir göl bırakacağız.» demiş. Gerçeğin yalın ifadesi...

Esasen, dinlenen şahitler, Jenosit konusunda, son derece titizlenenleri bile inandırmıştır Amerika'lı üç er, basit Amerikan vatandaşlarıyken, Vietnam'da nasıl savaş suçlusu haline geldiklerini, halka nasıl işkence yaptıklarını, işkence usullerini Saygon'lu adamlarına nasıl öğrettiklerini, örnekler vererek açıkmışlardır. Altı yıl, Güney Vietnam'da bir hastahanede çalışan bir Alman doktoru, inanılmaz şeyleri; bunları yaşamış olanların inandırıcı şükûnetiyle anlatmıştır. Amerika'lı subayların, «Heligoland» Sağlık Heyeti'ne mensup Alman hastabakıcılarını, helikopterlerle insan avına götürdüklerini teyid etmiştir.

Amerikan «dokümanterleri»nden derlenen bir filmde, savaş esirlerine, Amerika'lıların nasıl işkence edip öldürdüklerini midemiz bulanarak seyrettik. Phu - Loi, Poulo Consor, Hve gibi ölüm kamplarında yıllarca kalmış Vietnam'lı tanıkların hikâyelerini dinledik.

Hikâye edilen olayların, Nurenberg statüsünün 6. ncı maddesine ve 1948 sözleşmesinin (2.) maddesine tıpa tip uyduğunu müşahede ettik.

Mahkeme, beni Jenosit hakkında bir rapor hazırlamakla görevlendirmişti. Mahkemeye sunduğum raporda, kapitalizm, emperyalizm ve faşizm gibi tahakküm ve sömürü düzenleninin, Jenosit'i ruşeym halinde bünyelerinde taşıdıklarını; bunların, hele milletlerin, sömürülen sınıfların direnme dönemi olan çağımızda tahakküm ve sömürü düzenlerini dayatabilmek için ister istemez Jenosite başvurduklarını açıkladım. 1948 sözleşmesinin aşılmış olduğu, Vietnam'da Amerika'nın işlediği suçları kapsayamayacağı hakkında bir endişe vardı. Endişenin yersiz olduğunu; «Bir milleti, tamamen veya kısmen yok olması sonucunu doğuracak hayat şartlarına kasten tâbi tutmanın Jenosit sayılacağı» hakkındaki sözleşme hükmünün, kütlece öldürmeler, işkenceler, sürgünler, kısırlaştırmalar vesair suçlar da gözönünde tutulunca, Amerika'lıların, Vietnam'daki bütün suçları kapsayacağını anlattım. Lelio Basso ile Matarasso da Amerika'yı Jenosit ile suçlayan raporlar sundular. Ve mahkeme, Jenosite ittifakla karar verdi. Sartre, Jenosit üzerindeki uzun konuşmasında, Amerika'yı Vietnam'da Jenosit işlemeğe iten nedenleri açıkladı. Amerika'nın Vietnam halkına karşı Jenosit suçu işlediği sonucuna varmaktaydı. Mahkeme üyelerinin, Jenosit konusunda karar vermeleri böylece gerçekleşti.

Mahkemenin kopenhag oturumu, büyük ilgi toplamıştır. Türkiye hariç, belli başlı bütün batı ve doğu basını, radyo ve telavizyonları, mahkeme birleşimlerini, günü gününe yansıtmışlardır. Le Monde gibi ciddi gazete, Mehkeme'ye her gün satırlarını açmıştır. Bunlar Stockholm'deki çalışmalarıyla, mahkemenin, meşruiyetini kazandığını göstermektedir. Stockholm'e giderken, «Mahkeme, meşruluğunu, dünya halkoyu tarafından benimsendiği ölçüde kazanacaktır» demiştim. Duyulan ihtiyaca, ciddiyet, dürüstlükle cevap vermiş olması, Mahkeme'ye gerçek bir prestij sağlamıştır.

Birçok müracaatlar aldık: Arap - İsrail savaşı sırasında, Arap devletleri, İsrail'lilerin suç işlediklerini ileri sürerek, tahkik etmemizi istediler. Ben Bella'nın avukatlarına varıncaya kadar, birçok resmî ve gayrı resmî kuruluş, Mahkeme'ye başvurdular. Bütün bunlar, Mahkeme'nin, duyulan bir ihtiyaca cevap verdiğini, kısmen de olsa, bir boşluğu doldurduğunu ispatlamaktadır. Güçlü devletlerin, pervasızca suç işlemlerine, artık göz yumulamayacağı, dünya kamu oyununun bu gibi olaylar karşısında kayıtsız olmadığı anlaşılmıştır.

Şüphesiz, «Russel Mahkemesi,» resmî bir kuruluş değildir ve kararlarını uygulatma gücünden de yoksundur. Ama, Stokcholm ve Kopenhag kararlarının, kusursuz hukukî belgeler olduğu, manevî ağırlığı ile dünya kamuoyunu etkilediği inkâr edilemez. Stockholm'den, Kopenhag'dan sonra, Vietnam Savaşı'nı her yönü ile çok daha iyi kavrıyoruz. Johnson'un; «Amerika için Türkiye ile Vietnam ayni önemdedir» sözünün korkunç anlamını daha iyi anlıyoruz. Ve Vietnam Savaşı'nın, bizim de savaşımız olduğuna ve mutlaka kazanılması gerektiğine çok daha kuvvetle inanıyoruz.

Antiemperyalist Mücadelede

Türkiye İşçi Partisi'nin, 10 Aralık 1967 tarihinde yapılan Ankara İl Kongresi'nde, Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve Urfa Milletvekili Behice Boran da konuşmuştur. Boran'ın konuşması, özetle şöyledir :

Behice Boran, «Türkiye İşçi Partisi, kuruluşundan bu yana memleketin iki temel dâvası olduğunu, bunlardan birincisinin, Amerikan emperyalizminden kurtulmak, diğerinin ise Anayasa'yı eksiksiz uygulatmak olduğunu belirtti» diyerek konuşmasına başlamıştır.

«Bu iki dâva, birbirine sıkı sıkıya bağlıdır. Hatta bu iki dâva, ayni davanın iyi yüzünden ibarettir.» diyen Boran, bugün antiemperyalizm dâvasının, somut olarak Kıbrıs meselesiyle ortaya çıktığını belirtmiştir.

TİP VE KIBRIS

Boran, Türkiye İşçi Partisi'nin, Meclis'te, Hükümet'e savaş yetkisi verilmesine katıldığını, — sosyalistlerin barışçı karakterini tavizcilikle karıştırmamak gerektiğini belirterek — şöyle açıklamıştır :

«Biliyorsunuz, sosyalistler, yurt müdafaası savaşlarını, millî kurtuluş savaşlarını, haklı ve meşru savaşlar sayarlar. Ve orada silaha sarılmayı, sadece bir doğru değil, bir ödev bilirler. Kıbrıs meselesi ise, sadece Kıbrıs sınırları içinde kalan bir mesele değildir. Kıbrıs meselesinde üç ayrı unsur vardır. Birinci; si oradaki Türk cemaatinin, cemaat olarak can ve mal emniyetinin sağlanması, cemaat olarak hakları ve çıkarlarıdır. İkincisi; Kıbrıs, stratejik durumu olayısı ile, Türkiye'nin güvenliği ile doğrudan doğruya ilgilidir. Kıbrıs'ı elinde tutan herhangi bir kuvvet, bütün Türkiye sahillerini, bütün Ortadoğu'yu ve Doğu Akdeniz'i kontrolu altında tutar. Üçüncü unsura gelince; Kıbrıs meselesi, memlekette yürüttüğümüz ve gittikçe genişleyen, bilinçlenen ve örgütlenen antiemperyalist — yani bugünkü enperyalizimin başı Amerika olduğu için Anti Amerikan - mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır.

Askerî bakımdan bugün, tıpkı 47 sene önce, Millî Kurtuluş Savaşı, nın, başlangıcında olduğu gibi bir durumdayız. O gün de Yunan'lılar, Anadolu'ya sadece kendi siyasetleri, çıkarları bakımından gelmemişlerdi. Anglo - Sakson emperyalizminin maşası olarak gelmişlerdi. Ve daha küçük çapta, kendilerine göre bir emperyalizm siyasetini, yani meşhur megalo - idea'yı Anglo - Sakson emperyalizmine dayanarak yürütmek için gelmişlerdi.»

KIBRIS DAVASI, AMERİKAN EMPERYALİZMİYLE İLGİLİDİR

Boran, daha sonra, Türkiye'nin bugün de Yunanistan için ayni önemi taşıdığını belirtmiş, dün İngiliz emperyalizminin çıkarları için Anadolu'ya saldıran Yunanistan'ın, bugün de Amerikan emperyalizmine sırtını dayayarak Enosis dâvasını yürütmeye çalıştığını söylemiştir.

Kıbrıs dâvasının, bu bakımdan, Amerikan emperyalizmiyle doğrudan doğruya ilgili olduğunu belirterek sözlerine devam eden Boran, «Kıbrıs dolayısı ile bir savaş olursa, bu; Yunanistan'a, onun arkasındaki Amerika'ya ve NATO'ya karşı anti Amerikan, antiemperyalist savaş haline gelecek ve dalgalanmaları ne olursa olsun, Amerika'nın ve emperyalizmin Türkiye'den sökülüp atılmasıyla sona erecektir.» demiştir.

Behice Boran, bununla beraber Türkiye'nin ve Türk cemaatinin, çıkarlarına halel vermeden, meseleye barışçı çözüm yolu bulunabileceğini ve bu çözüm yolunu ve şartlarını; Türkiye İşçi Partisi'nin, meclis içinde ve dışında defalarca izah ettiğini söylemiştir. Boran, Kıbrıs meselesinin barışçı yoldan çözümünün de, gene Türkiye'deki antiemperyalist mücadelenin ayrılmaz bir parçası olarak yürütülebileceğini belirtmiştir.

ANTİEMPERYALİST - ANTİFAŞİST İŞBİRLİĞİ

Behice Boran daha sonra, Türkiye'deki sosyalist hareketin özellikleri ve sınıf muhtevası üzerinde uzun uzun durmuş ve millî güçlerin, demokratik güçlerin işbirliği konusunda özetle şunlar söylemiştir :

«Dünyanın neresinde, demokratik güçlerin, milli, güçlerin antiemperyalist ve antifaşist işbirliği sloganı ortaya atılmışsa, bu yönden bir hareket başlatılmışsa, bu hareket daima işçi sınıfının partileri tarafından ortaya atılmış, onlar tarafından yürütülmüştür. Dünyanın hiçbir yerinde, hiçbir örnek gösterilemez ki, bu sloganlar, işçi sınıfının partisinin dışındaki partiler tarafından ortaya atılsın ve yürütülsün. Demek ki, böyle bir işbirliğinden söz etmek, işçi sınıfının partisinin varlığını ve böyle bir hareketteki temel rolünü kabul etmek demektir. Çünkü, bu sloganları ortaya atan ve yürütenler, işçi sınıfının partileridir.»

ÖNCÜ İŞÇİ SINIFININ PARTİSİDİR

Boran, daha sonra, bir ülkede işçi sınıfı ne kadar güçsüz olursa olsun, bu işbirliğinde öncülüğü almasının şart olduğunu belirtmiş, böyle demiştir :

«Hiçbir yerde işçi sınıfı partisine, bizdeki bazı kişi ve çevrelerin telkin etmek istedikleri gibi, «Sen güçsüzsün. Ara tabakalar ve burjuvazi daha güçlüdür. Sen kendini arka plâna çek...» denmemiştir ve denemez. Bir sosyalist bunu söyleyemez.

OLAMAZ

Boran, şöyle devam etmiştir :

«Şimdi şu kısa tahlilden çıkıyor ki, bizden bazı çevrelerin dediği gibi, millî güçlerin birliği, mukaddesatçıdan sosyaliste kadar; emperyalizme, Amerika'ya karşı çıkan herkesin birliğidir demek ve arkasından da; bu hareket, hiçbir partiyle hiçbir örgütle ilgili değildir; demek çelişkinin ta içine düşmektir. Hem böyle bir birlik hareketi; sonra da hiçbir örgütle bağlanmayan, partilerüstü bir işbirliği hareketi olamaz.

Partisiz bunun olabilmesini hiç kimse düşünemez. Böyle birşey, gülünçten de öte, saçmadır. Kaldı ki, bir örgüte, bir işçi sınıfı örgütüne dayanmayan bir işbirliği hareketinin bir sonuç verebilmesi imkânı

Öncü, İşçi Sınıfının Partisidir

yoktur. Böyle bir hareket; mitingler, yürüyüşler yapmak, bildiriler dağıtmaktan öteye gitmez. Mitingleri, yürüyüşleri asla küçümsemiyorum. Ama mitingler, yürüyüşler, ancak gerekli ortamı hazırlamakta yararlı araçlardır. Antiemperyalist, antifaşist mücadele, bildiri, yürüyüş, mitingler safhasında kalırsa, başarıya ulaşamaz.

Hareket, iktidarı hedef alacaktır. İktidarı hedef almayan hiçbir hareket başarıya ulaşamaz.»

TÜRKİYE SOSYALİZMİ

Behice Boran, daha sonra, Türkiye'nin kendine özgü koşullarından söz etmiş, ara tabakalar ve millî burjuvazinin niteliklerini ve antiemperyalist savaştaki yerlerini belirlemiştir.

Boran, Türkiye'deki antiemperyalist savaşın niteliklerini diğer ülkelerle karşılaştırmış, bir sınıflar koalisyonuyla, önce emperyalizmin saf dışı edileceği, sonra sosyalizm için mücadeleye girişileceği yolundaki görüşü savunan çevreleri, Türkiye gerçeklerini, Türkiye koşullarını ihmal etmekle suçlamıştır. Boran, bu formülün, özellikle yeni bağımsızlığa kavuşmuş küçük Asya ve Afrika ulusları için ileri sürüldüğünü belirtmiş, Türkiye ile bu uluslar arasında esaslı ayrılıklar olduğunu hatırlatmıştır. Hiçbir zaman tam anlamıyla sömürge olmamış Türkiye ile Lâtin Amerika ulusları arasında da bu bakımdan esaslı farklar bulunduğunu belirten Boran, şöyle demiştir :

«Ve herhalde, yabancı sermayenin Türkiye'ye gelmekten çekinmesinin bir sebebi de, Türkiye'nin millî kurtuluş savaşını vermiş olması, Türk halkoyunun millî bağımsızlığımız konusunda çok hassas olması ve bugün Türkiye'deki sosyalist hareketin, başka az gelişmiş memleketlerden çok farklı bir nitelik göstererek gelişmekte olmasıdır.»

SOSYALİZM İÇİN MÜCADELE

Boran, şöyle devam etmiştir :

«Diğer bir fark, bizde millî burjuvazinin önderliğinde millî kurtuluş savaşı yapılmış, zafere ulaşılmış, millî burjuvazinin devleti kurulmuş, bilinen gelişme safhalarından geçilmiş ve millî burjuvazi memleketi kalkındıramadığı için, nihayet yabancı sermaye destek alınmış ve bugün tekrar bağımlı, iktisaden ve siyasî bakımdan bağımlı duruma gelinmiştir. Türkiye bu safhaları geçirmiştir.

Türkiye'nin şimdi içine girdiği safha, bugün millî güçlerin birliği olmakla beraber, bu hareketin öncülüğünü, işçi sınıfının, onun partisinin yaptığı bir hareket haline dönüşmesi ve antiemperyalist millî kurtuluş mücadelesinin, ayni zaman da sosyalizm için mücadele haline gelmesidir. Türkiye, bu dönüşümün tam içindedir.

BÜYÜK YÜREK LAZIM

Behice Boran, konuşmasını şöyle bağlamıştır :

«Birşeye daha işaret etmek isterim : Zannediyorum ki bu işte biraz cesaret eksikliği de var. Sosyalist mücadeleyi yürütmek büyük yürek isteyen bir iştir.

Türkiye İşçi Partisi'nin baştan beri nasıl mücadeleler geçirdiğini, siz partili kardeşlerime ben burada anlatacak değilim. Sadece hatırlatmakla yetineceğim. Ve hiç şüphesiz ki, bugün hem Amerika'nın, hem onun işbirlikçilerinin en başta hedef aldıkları hareket, Türkiye'deki sosyalist hareketin öncülüğünü yapan Türkiye İşçi Partisi hareketidir.

Sosyalist doğrultudan hiç inhiraf etmeksizin, herşeyi göze alarak mücadele etmek azmi, bilhassa orta sınıflar için biraz zor bir durumdur. Çünkü bunlar, sınıf niteliği itibariyle, zaten tereddütlü, sallantılı durumda olan tabakalardır.»

— T İ P Mecliste T İ P —

TİP Meclis Grubu Görev Bölümü Yaptı

Türkiye İşçi Partisi Millet Meclisi Grupu 1 Aralık 1967 günü **toplanarak görev bölümü yapmıştır. Millet Meclisi'nin yeni çalışma dönemi dolayısı ile yapılan görev bölümü sonunda Grup Başkanvekilliklerine oybirliği ile İzmir Milletvekili Cemal Hakkı Selek ve Ankara Milletvekili Rıza Kuas seçilmişlerdir. Grup Yönetim Kurulu üyeliklerine ise, Tekirdağ Milletvekili Kemal Nebioğlu ve Hatay Milletvekili Yahya Kanbolat seçilmişlerdir.**

TİP Grupundaki görev bölümü Millet Meclisi Başkanlığına bir yazı ile bildirilmiştir.

Komisyonlarda görev alacak T İ P adayları

Millet Meclisi yeni çalışma dönemi dolayısı ile komisyonlarda yapılacak görev bölümü için Türkiye İşçi Partisi, adaylarını tesbit etmiştir. Buna göre, Cemal Hakkı Selek Dilekçe Karma, Çetin Altan Sayıştay, Adil Kurtel Anayasa, Enerji ve Tabii Kaynaklar, Sadun Aren Bütçe - Plan, Yunus Koçak Adalet, İçişleri, Rıza Kuas Çalışma, Turizm ve Tanıtma, Behice Boran Dışişleri, Maliye, Ali Karcı Gümrük ve Tekel, Ticaret, Kemal Nebioğlu Milli Savunma, Ulaştırma, Şaban Erik Sanayi, Bayındırlık, Yusuf Ziya Bahadınlı Milli Eğitim, Köyişleri, Tarık Ziya Ekinci Sağlık ve Sosyal Yardım, İmar ve İskân, Yahya Kanbolat Tarım, Kamu İktisadi Teşebbüsleri Kuruluşu Komisyonlarında çalışacaklardır.

Aybar'ın Ankara İl Kongresi'ndeki konuşması :

Antiemperyalist Savaş Çizgisi

(3'den Devam)

dine özgü stratejisi ve taktiği içinde çözümlenen bir konudur.

Millî kurtuluş savaşları, vatan topraklarının karış karış, sonuna kadar savunulduğu bir savaştır. Düşman, vatan topraklarını bir baştan bir başa işgal etse de, savaş bitmez. Millî kurtuluş savaşları, ancak zaferle son bulur. Savaşan esas unsur halkın kendisi olduğu için, yurt topraklarının, geçici bir süre için de olsa terki söz konusu değildir. Savaş yıllarca devam edebilir ve sonunda, en güçlü ordular bile mutlaka yenilip gitmek zorunda kalırlar.

«Milyonlarca liralık modern silâhları, uçakları nasıl alırız ?» sorusuna gelince, Türk halkı, Birinci Millî Kurtuluş Savaşı'nda bu sorunun cevabını vermiştir. Özgürlüğü, şerefi, namusu için, Türk halkının göze almayacağı fedakârlık yoktur. Yeter ki biz, bir kurtuluş savaşı için millî savunmamızı bağımsız bir güç haline getirmeye karar verelim. Türkiye'nin hakiki menfaatleri, millî savunma planlarımızın, kurtuluş savaşı esaslarına göre yeniden düzenlenmesini, strateji, taktik ve eğitimin yeniden tespitini zorunlu kılmaktadır.

KIBRIS OLAYLARININ VERDİĞİ DERS

Kıbrıs olayları, bunu ikinci defadır bize hatırlatıyor. Oysa hâla biz kafalarımızı ayni duvara vuruyoruz. Kıbrıs olayları bize «NATO içinde sana geçit yok, senin millî menfaatlerini savunmana yer yok...» diyor. Bunu biz hâla duymazlıktan, görmezlikten geliyoruz. Hedef; Türkiye'nin bağımsızlığı, haysiyetli yaşaması, emperyalizmin yörüngesinden çıkması ve tam bağımsız olarak kendi sosyalist yolunu arayıp bulmasıdır. Bu hareket başlamıştır. Amerika'ya karşı hareket, hızlı bir gelişme temposu içindedir. En uzak köylerde millî bağımsızlığımız konusunu ele aldığımız zaman, bütün ihtiyaçlarını unutan fukara halkımız; «Aman Türkiye'nin üstünde, topraklarımızın üstünde, Türk bayrağından başka bayrak dalgalanmasın. Yabancıların bayrakları defolup gitsin...» diyor. Canının içinden, gönlünün tâ derinliklerinden gelen bir coşkuyla sözlerimize alkış tutuyor. Bunun, Türkiye'nin İkinci Millî Kurtuluş Savaşı'nın ortamında olduğunu gösteren, elle tutulur, yanıltmaz, şaşırtmaz bir delil olduğu ortadadır. Bundan dolayıdır ki, yılların yılı, NATO'ya ikili anlaşmalara alkış tutmuş bazı politikacılar, son zamanlarda ikili anlaşmaları, NATO'yu, sınırlı şekilde de olsa, eleştirmeye başlamışlardır. NATO içinde eşit muamele istiyorlar. İkili anlaşmaların bağımsızlığımıza dokunan hükümleri varsa, (bu varsa sözüne dikkati çekerim) değiştirilmesini istiyorlar. Bu kadarına bile seviniyoruz; Bütün İşçi Parti'liler seviniyor. Bu hareketin öncüsü, gerçek sahibi Türkiye İşçi Partisi'dir; Emekçi Türk halkıdır.

NATO İÇİNDE EŞİT İMKÂN SAĞLANMAZ

NATO içinde eşit imkânlara kavuşmak meselesini de aydınlığa çıkarmak gerekiyor. Hemen şu noktaya işaret edelim; eşit imkânlara kavuşmak istendiğine göre, demek, bugüne kadar eşit olmayan bir duruma katlanılmıştır. Bu bir itiraftır. Ve iddia sahipleri, «eşit imkânlar» elde edemeyince, Türkiye'nin NATO'dan ayrılmasından yana olmalıdırlar.

NATO'nun, Amerikan emperyalizminin emrinde bir ittifak olduğunu ve varlığını anti - emperyalist bir savaşa borçlu olan Türkiye'nin, böyle bir ittifak içinde yeri olamayacağını bir an için unutalım ve Türkiye için eşit imkânlar elde etmenin mümkün olup olmadığını araştıralım.

İttifak metninde, üyeler arasında hukuki eşitsizliğe delalet eden herhangi bir açık hükme raslanmamaktadır. Eşitsizlikler sonradan Amerika ile imzalanan ikili anlaşmalarda ve NATO teşkilâtının kuruluş ve işleyişinde belirmiştir. Aslında eşitsizlikler ittifaka dahil devletler arasında politik, ekonomik ve sair hususlarda büyük farklar olmasından ve Amerikanın üstün gücünden doğmaktadır.

Amerika, dünyanın en zengin, en güçlü devleti. İttifakın malî gücü daha çok onun sırtında; nükleer silahlar onun tekelinde. İttifak, son tahlilde, onun çıkarlarını sağlamak için vücude getirilmiş. Gerçek durum bu olunca, ittifakta son sözü Amerika'nın söylemesi, kaçınılmaz oluyor.

İttifaka dahil devletler, silâhlı kuvvetlerini bütünleştirmişlerdir. Baş komutan Amerika'lıdır. En iyi asker olduğu için mi ? Hayır. Sadece nükleer silâhlar Amerika'nın tekelinde olduğu; silâhların büyük kısmı Amerika da sağlandığı, ve ittifakın mali yükünü daha çok Amerika taşıdığı için.

İttifakın savaş planları, strateji ve taktiği de, son tahlilde, Amerikan emperyalizminin dünya hegamonyası hedeflerine göre düzenlenmiştir. Bu kaçınılmazdır.

Bir an için, NATO'nun, Amerikan emperyalizminin emrinde bir pakt olduğunu unutarak, Türkiye gibi, varlığını anti - emperyalist bir savaşa borçlu olan bir devletin NATO içinde yeri olamayacağını da bir yana bırakarak, Türkiye'nin eşit imkânlara kavuşabilip kavuşamayacağını araştıralım.

NATO'nun en üst organı, fiiliyatta üç devletten kuruludur.

Amerika, İngiltere, Fransa... İcra organı mesabesinde olan bu üst kurulda olsun, bu üç devletin eşit imkânlara sahip olduğu düşünülebilir. Oysa bunlardan biri olan Fransa ki nükleer silâhlara varana kadar bütün modern silâhları kendisi yapmaktadır. — «Bana eşit muamele yapılmıyor» diye NATO teşkilâtından ayrılmıştır. Şimdi düşünelim; Türkiye'nin eşit imkânlara sahip olma imkânı nedir ? Hem «60 Milyon liraya tepkili uçak satın alamayız. Amerika vermezse, modern silâhlarla ordumuzu donatamayız.» diyeceksiniz, yeni her şeyi Amerika'dan bekleyeceksiniz; Hem de NATO'da eşit imkân isteyeceksiniz. Olacak bir iş değildir bu.

İkili anlaşmalar konusunda da durum aynidir. İkili anlaşmalar bir bütündür. Bunlar, Amerika'nın dünya çapındaki saldırgan planının birer halkasıdır. Tıpa tıp ayni hükümleri ihtiva eden yüzlerce benzeri, bizim durumumuzda olan başka devletlere de dayatılmıştır. Amerika'nın, Güney Vietnam'la imzaladığı yardım (!) anlaşmaları, bizim 1947 den beri imzaladığımız 54 anlaşmadan farksızdır. Bu anlaşmalar, Amerikan saldırısına üsler sağlamaya yarar. Görevleri bundan ibarettir. Amerika'nın en önemli saydığı bölgelerdeki devletler, bu anlaşmalarla, Amerikan politik ve askerî gücünün birer «enfrastrüktürü» haline getirilmiştir. Artık o devletlerin bağımsızlığı falan söz konusu olamaz. İkili anlaşmaları imzalamış olan devletler, Amerika'nın nazarında birer askerî üsten ibarettir. Bundan dolayı, filan hükmünü değiştirmek, kalan maddesine bir virgül eklemekle, ikili anlaşmaların, egemenlik haklarımızla bağdaşır hale getirilebileceği sanısı, asla gerçekleşmeyecek olan bir ham hayaldir.

İkili anlaşmaları toptan feshetmekten başka şık yoktur. NATO'dan çıkacağız ve ikili anlaşmaları feshedeceğiz. Zaman gelmiştir. Derhal harekete geçmek gerek. «Zamanı gelince, NATO içindeki vaziyetimizi mütalâa etmek suretiyle bir hal yolu bulacağız...» gibi sözlerle kaybedilecek vakit yoktur. Açık konuşmak lâzım. NATO'dan yana mısınız, değil misiniz ? Biz değiliz. Türkiye İşçi Partisi, NATO'dan yana değildir. Türkiye İşçi Partisi, Amerikan emperyalizmine ve NATO'ya karşıdır. Türkiye İşçi Partisi yalnız Türkiye'nin bağımsızlığından ve sosyalizmden yanadır.

— TİP Mecliste TİP —

BAHADINLI'NIN TÜTÜN EKİCİLERİYLE İLGİLİ KONUŞMASI

Türkiye İşçi Partisi Yozgat Milletvekili Yusuf Ziya Bahadınlı, tütün ekicilerinin sorunlarıyla ilgili olarak Meclis araştırması açılması isteyen bir önerge üzerinde konuşmuş ve Türkiye İşçi Partisi'nin, araştırma lehinde olduğunu belirttiği konuşmasında özetle şunları söylemiştir :

«380 bin tütün ekici köylü ailesi, bugün başta topraksızlık olmak üzere, bankaların, tüccara ardına kadar açılan kapılarını kendisine sımsıkı kapamasından, tefecilerin ölçü bilmez zulmünden, devletin ilgisizliğinden, yabancı tüccarın tasallutundan, yerli tüccarın onunla birlik oluşundan, eksperlerin partizanlığından, tütünleri mahveden hastalıklardan, özellikle mavi küften benzeri şeylerden bunalmış, ne yapacağını bilemez bir hale gelmiştir.»

EMEĞİN DEĞERİ SIFIR...

«1966 Yılında, Türkiye'de, özellikle Ege, Karadeniz, Marmara bölgelerinde üretilen tütünden, tekel ve tüccar tarafından 157.233 ton tütün satın alınmıştır. Bu miktarı 380 bin köylü ailesi elde ettiğine göre, her aile ortalama 413'er kilo tütün üretmiştir. Yapılan hesaplara göre, 1 kilo tütün, ortalama 8 liraya malolmaktadır.

Böylece, tütün ekici, tütünü tüccara sattığı takdirde 7 kuruş zarar etmekte, tekele verdiği zamansa, ancak 22 kuruş kâr elde edebilmektedir. Tüccara sattığında, değil emeğinin karşılığını, masrafını dahi kurtaramamaktadır. Tekele sattığında ise, bir aile, ürettiği tütününün karşılığı olarak, yılda 90 lira 86 kuruş kazanabilmektedir' İki alıcının, yani tekel'e tüccarın ortalama alış fiyatları 8 lira olmaktadır. 1 kilo tütün de ortalama 8 liraya malolduğundan, emeğin değeri sıfıra düşmektedir.»

TÜTÜN EKİCİLERİ TOPRAKSIZ KÖYLÜDÜR :

«Genellikle tütün ekicinin hiç toprağı yoktur. Toprak ağalarından kira ile tutarlar. Bu hal tütünün maliyetini çok fazla artırır. Büyük toprak sahipleri bu yüzden toprağını kiraya vermeyi tercih ederler.

Tütün ekiciyi, içinde bulunduğu sıkıntıdan kurtarmak için önce toprak sahibi yapmak gerekmektedir. Toprak, toprağı sürenin olmadıkça, tarımın her kolunda büyük aksaklıklar sürüp gidecektir.»

FİYAT TESBİTİ ADİL DEĞİLDİR

«Fiyat tesbitinde büyük adaletsizlik yapılmakta, ilkel ölçüler kullanılmaktadır. Örneğin, Urla'nın bir köyünde tütün 85 randımanda 13 lirayla değerlendirilirken, toprağı bu köyle karışık olan Seferhisar'ın bir köyünde aynı randımanlı tütün tekelce 10.75 liraya alınmaktadır. Kazalara göre değerlendirme yapmak ilkel bir usuldür.

Fiyat tesbitinde bazı eksperler taraf tutmakta, bir kısım tütün ekicilerin aleyhine karar verebilmekte, değerlendirmeyi daha da adil olmıyan biçimlere sokmaktadırlar.

TABAN FİYATIN TESBİTİ ŞARTTIR

«Tekel her yıl, bölgelerin özelliğine göre birer baş fiyat tesbit etmektedir. Ama, tesbit edilen bu baş fiyattan tütün satıldığı, hemen hemen hiç görülmemiştir.

Bu bakımdan, baş fiyattan çok, taban fiyatın tesbiti tütün ekicisi açısından şarttır. Böylece tütün ekici zarar etmekten kurtarılmış olacaktır. Ortalama 893 kuruşa malolan bir kilogram tütün 2 liraya satılırsa tütün ekicinin durumu kendiliğinden ortaya çıkar.

Devletin, tütünün maliyetini hesap ettikten sonra bir «yüzde miktar» ilâve ederek taban fiyatını tesbit etmesi mümkündür ve gereklidirde...»

TÜTÜN EKİCİYİ ARACI İLE YABANCI TÜCCARDAN KURTARMALIDIR

«1966 yılında tüccar, tütün ekiciden 77 milyon 765 bin kg. tütün satınalmış, tütün ekiciye 617 milyon 23 lira vermiştir. Tütünün 1 kilosunu ortalama 793 kuruşa almış olmaktadır.

Tekel idaresi ise 79 milyon 468 bin kg. tütün satınalmış 653 bin lira vermiştir. Tütünün 1 kilosunu ortalama 822 kuruşa almış olmakta, böylece tüccara nazaran kilo başına 29 kuruş fazla para ödemektedir.

Bu rakamlar Aydın, Balıkesir, İzmir, Manisa, Samsun, Bursa, Sakarya ve Kocaeli illerindeki uygulamalardan alınmıştır.

Tüccar, devlete kıyasla tütünün kilosunu 29 kuruş eksiğiyle almaktadır.

Yerli tüccar, yabancı firmaların birer komisyoncusu durumundadırlar. Yabancı firmaların tesbit ettiği, empoze ettiği fiyatlara uymak zorundadırlar.

Bu duruma göre Türk tütünlerinin fiyatını yerli tüccar değil, tekel değil, yabancı tüccar, genellikle Amerikalı tüccarlar tesbit etmektedir.

Türk tütününün değerinin artması, ekicinin eline hiç değilse emeğinin karşılığının geçmesi, önce aracı tüccarın aradan çekilmesi, (bunların sayısı 100 civarındadır) ve devletin dış ticareti yüzde yüz Türk halkının lehine işlemesini sağlamasiyle mümkündür.»

KREDİ AZLIĞI EKİCİYİ TEFECİYE VE TÜCCARA KUL ETMEKTEDİR

«Tütün ekici devlet tarafından bankalar yoluyla desteklenmediğinden elindeki tütünü daha topraktayken tüccara yok pahasına satmakta, ya da çok yerde yüzde yüz faizle tefeciden borç para almak zorunda kalmaktadır. Ve böylece 380 bin köylü ailesi, tüccarın ve tefecinin milyonlar kazanmasına ister istemez vasıta olmaktadır.

1966 yılında tüccar 77 milyon 765 bin kg. tütün satınalmıştır. Bu tütünü yabancı tüccara asgari kg. başına 1 lira kârla devretmiştir. Ve böylece 77 milyon 765 bin lira net kâr sağlamıştır. Türkiye'de, yabancı firmalarla tütün ekiciler arasında aracılık eden belli başlı tüccarın sayısı 120 dir. Ve beher tüccar 2 - 3 ay içinde 650 biner lira civarında para kazanmıştır.»

TİP'İN SÖZLÜ SORUSU CEVAPLANDIRILMADI

Türkiye İşçi Partisi Kars Milletvekili Adil Kurtel, Ticaret Bakanı'na. İktisadî Devlet Teşekkülleri'nin sigorta işlemlerini hangi sigortaşirketine yaptırdıkları konusunda bir sözlü soru yöneltmiştir.

Ancak, Ticaret Bakanı, konunun gündemde olduğu gün, Millet Meclisi'ne gelmemiş, böylelikle soru, cevapsız kalmıştır.

Bilindiği üzere, İktisadî Devlet Teşekkülleri'nin pek çoğu, sigorta işlerini özel sigorta şirketlerine yaptırmaktadırlar. Bu kuruluşların ödedikleri sigorta primlerine karşılık almış oldukları tazminat, ise çok küçüktür. Bazı İktisadî Devlet Teşekküllerinin sigorta şirketlerine 1960 - 1963 yılları arasında ödemiş oldukları sigorta primlerinin tutarı, 131 milyon 300 bin alınan tazminat ise 21 milyon, 6 yüzbin liradır. Türkiye Şeker Fabrikaları, bu dönemde 23 milyon lira sigorta primi ödemiş, buna karşılık 2 milyon lira tazminat almıştır.

Ödenen sigorta primlerine karşılık, alınan tazminatın çok cüz'i olması yanında, bazı iktisadî Devlet Teşekkülleri, sigorta işlerini devlet sermayesi ile kurulmuş olan sigorta şirketlerine yaptırırken bile, bir kısım acentaları araya sokmakta ve bu yüzden de milyonlarca lira devlet parası acenta hissesi olarak bu aracı acentalara ödenmektedir.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NDEN HABERLER

Yöneticiler gezide

Türkiye İşçi Partisi'nin il kongrelerinin yapılmasına önümüzdeki günlerde de devam edilecektir. İl kongrelerine, Başkanlık Divanı tarafından görevlendirilen parti yöneticileri de katılacaklardır.

Başkanlık Divanı, kongrelere katılacak parti yöneticilerinin belirlenmesi için bir toplantı yapmış ve aşağıdaki görev bölümünü kararlaştırmıştır.

Zorunlu sebeplerle bir değişiklik yapılmadığı takdirde, görev bölümü şöyle uygulanacaktır :

17 Aralık Pazar günü Balıkesir Kongresi'ne, Genel Sekreter Yardımcısı İbrahim Çetkin, Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve Malatya Milletvekili Şaban Erik ile Kocaeli Senatörü Hikmet İşmen katılacaklardır.

Çetkin, Erik ve İşmen, Balıkesir kongresinde konuşmalar yapacaklar, daha sonra Balıkesir'den ayrılarak, ayni gün yapılacak Manisa İl kongresinde hazır bulunmak üzere Manisa'ya gideceklerdir.

24 Aralık Pazar günü, Aydın İl Kongresi yapılacaktır. Bu kongreye de İzmir Milletvekili ve TİP Grup Başkan Vekili Cemal Hakkı Selek ile Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve Yozgat Milletvekili Yusuf Ziya Bahadınlı katılacaklardır.

Bursa İl Kongresi, 31 Aralık Pazar günü yapılacaktır. Bursa kongresinde, Kars Milletvekili Adil Kurtel ve Genel Yönetim Kurulu Üyesi Kemal Türker hazır bulunacaklardır.

3 Ocak 1968 günü, Kocaeli İl Kongresi yapılacaktır. Bu kongreye, Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve Urfa Milletvekili Behice Boran ve Kocaeli Senatörü Hikmet İşmen katılacaklardır.

Zonguldak İl Kongresi, 7 Ocak 1968 günü yapılacak ve Genel Sekreter Yardımcısı Minnetullah Haydaroğlu, Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve Tekirdağ Milletvekili Kemal Nebioğlu ile Konya Milletvekili Yunus Koçak, bu kongrede konuşmalar yapacaklardır.

10 Ocak 1968 günü yapılacak İzmir İl Kongresi'nde ise, Genel Sekreter Nihat Sargın, İzmir Milletvekili Cemal Hakkı Selek ve Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve Diyarbakır Milletvekili Tarık Ziya Ekinci hazır bulunacaklardır.

Kongrelere katılacak yöneticiler zorunlu hallerde değiştirilebilecek, bu takdirde, yerlerine başka parti yöneticileri görevlendirilecektir.

«TİP haberleri», kongrelerle ilgili haberleri, mümkün olan genişlikte yansıtacaktır.

Nejat Erder TİP'te

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Öğretim Üyesi ve Devlet Plânlama Teşkilâtı Sosyal Planlama Dairesi eski Başkanı Necat Erder, Türkiye İşçi Partisi'ne kaydolmuştur. Üyelik kayıt beyannamesi, TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar ve Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Sadun Aren tarafından imzalanan Erder, partiye girişi ile ilgili olarak, şu demeci vermiştir :

«Türkiye İşçi Partisi'ni, her zaman, bu ülkenin sorunlarının çözümlenmesinde çıkar yol olarak, sosyalist yöntemin tek örgütü olarak kabul ederdim. Böyle düşünen bir insan için, bu örgütün içinde görev almanın zorunlu olduğu inancıyla, partiye üye olmak için müracaat ettim.

Bana verilen görevleri, sosyalist disiplin kurallarına uygun olarak yerine getirmeğe hazırım.»

ERDER KİMDİR ?

Erder, 1928 yılında, İstanbul'da doğmuş, yüksek öğrenimini Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde 1950 yılında tamamladıktan sonra, 1953 yılında, Paris Hukuk Fakültesi'nde doktora yapmıştır. 1960 Yılında Devlet Planlama Teşkilâtı Sosyal Planlama Dairesi Başkanlığı'na getirilen Erder, Birinci Beş Yıllık Plan'ın hazırlanışında önemli katkıda bulunmuş, hükümetin plan üzerinde yaptığı değişikliklerin, zaten bozuk olan gelir dağılımını daha da bozduğu ve plan hedefleriyle araçları arasında tutarsızlık bulunduğu gerekçesiyle bu görevinden istifa etmiştir.

Erder daha sonra, 1963 yılında, Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde yardımcı profesör, 1964 - 1966 yılları arasında Avrupa İktisadî Kalkınma Teşkilâtı'nda İnsan Gücü ve Eğitim Planlaması Bölümü Başkanı ve 1966 - 1967 yılları arasında da Birleşmiş Milletler'de sosyal planlama konusunda danışmanlık yapmıştır.

Sosyal Planlama konusunda önemli bir rapor düzenlemiş bulunan Erder, Türkiye İşçi Partisi Merkez Bilim ve Araştırma Bürosu'na atanmıştır.

«Parti Görevlisi Lokali» Kadıköy'de açıldı

Türkiye İşçi Partisi İstanbul Kadıköy İlçesi ilk defa, 40 bin nüfuslu ve yüzde 90'ı işçi olan Fikirtepe'de bir «Parti Görevlisi Lokali» açmıştır. 80 Kişi alabilecek kadar büyük olan lokal, bütün gün parti görevlileri tarafından açık tutulmakta, Kadıköy'deki ve özellikle Fikirtepe bölgesindeki partili ve partisiz vatandaşlar, lokalde toplanmaktadırlar.

Lokalde, akşamları sohbet toplantıları düzenlenerek, partinin ilkeleri, yurt ve dünya sorunları üzerinde parti yöneticileri tarafından bilgi verilmekte ve bu konular tartışılmaktadır.

Lokalde, devam edenlerin yararlanması için bir de kitaplık bulunmaktadır. Yakında, film gösterileri ve konferanslar düzenlenmesi düşünülmektedir.

Lokalin çevreye açık ilk büyük faaliyeti, düzenlenen «Vietnam Sergisi» olmuştur. Sergi, çok kalabalık partili ve partisiz vatandaş grubu tarafından her gün ziyaret edilmekte ve büyük bir ilgi görmektedir.

EMEKÇİ HALKTAN PARTİSİNE

TİP Genel Başkanlığı
Ankara

TİP haberleri isimli dergiyi çok beğendik ve partimizin bir dergiye sahip olduğunu da iftiharla karşıladık. Bu dergiyi yaşatmaşatmaya da elimden gelen çabayımız, hepimizin vazifesidir. Ve yagöstereceğim. Böyle bir dergiye ihtiyacımız vardı. Ancak bu dergi sayesinde partimizin çalışmalarını ve genel merkezde olup bitenlerden haberdar olup kuvvet alırız.

Bu dergiyi çıkarmaya teşebbüs eden genel merkezdeki partili arkadaşlara ve ayriyeten genel yürütme kuruluna candan sevgi ve saygılarımı bildirir gün geçtikçe partimizin istikbali daha iyiye gitmekte olduğuna inanıyoruz.

Not : abone parası olan on beş lirayı PTT havalesiyle gönderiyorum, şimdilik benden başka kimse abone olmadı partili arkadaşlarım fakir oldukları için duyguları dahi körlenmiştir. İnşallah ileride birkaç tane abone bulmaya çalışacağım.

Ali Baba Kahraman
Hazat - Tunceli

Sayın başkanımız, 50 kişi selâm eder, Ellerinizden sıkarız. Partimize iştirak ediyoruz. Yunak kazasından bir ocak kurmak istiyoruz. Sizden bir bilgi ve yardım bekleriz. Ve yürekten isteriz. Tekrar size selâm ederim. Elinizden hürmetle öperiz.

50 isim ve doğum tarihleri

Yazan
Raşit Ateş
Yeni Mahalle
Emirgan Çay Evi
Yunak - KONYA

Sayın genel başkanımız Mehmet Ali Aybar

Evvelâ Türkiye İşçi Partisine başarılar dilerim. Senin gibi bir sosyalist genel başkana ulu tanrıdan iyi günler temenni ederim.

Sayın Mehmet Ali Ağabey, Ege geziniz sırasında kasabamıza teşrif ettiğiniz bütün kasaba halkına cesaret verdiğiniz. Ve o tarihten itibaren büyük bir uyanış kaydonulmaktadır. Ve daima Kurtuluş Savaşına azimle ilerlemekteyiz. Bütün Hacırahmanlı kasabası, emekçi halkı omuz omuza bütün gücünle çalışmakta. Sizlerin başımızda bulunmanızı biz emekçi halka uyanma azmi ve müdafaamız için cesaret veriyoruz. Sayın başkan, kasaba halkı olarak selâm ve saygılarımı sunar sizleri hiç unutamayan kahvesinde konuştuğun bir Arkadaş olarak senin bizleri sayıp ta kasabamıza uğradığınız için selâm ve saygılarımı sunar işlerinizde başarılar dilerim.

Saygılarımla
Ekrem ÖGELER
Hacırahmanlı kasabası
Kahveci

Yüksek makamınıza arzederken, tanrıdan başarı dileklerimi sunar, Türkiye İşçi Partisi'nin Genel Başkanımız Sayın Mehmet Ali Aybara ve Sayın Genel Sekreterimiz Rıza Kuasa ve İstanbul Milletvekili sayın yazarımız Çetin Altan Beye Urfa Milletvekili bayan behice borana ümumi partimizin işçi partisi milletvekillerine yürekten selamlarımı sunar hayırlı ve başarılar dilerim. Ben zatıalinize yardımcı olarak köyümüze işçi partisi ocağını kurduğumdan emin olmanız için zatıalinizden bilgi istemekteyim. Bana sizlerinde bu bilgiyi vereceğinize kaniyim. Partimiz İşçi Partisi adına herhangi bilgiyi göndermenizi partimiz adına yürekten selamlarım. Ben partimiz İşçi Partisi adına gittiğim yerde elimden gelen propagandayı yapıyorum ve bana bazı yerlerde bizim işçi partisinin tüzüğünü ve programını istiyorlar benden. Her ayın birinde ve 16'sında yayınlanır siyasî dergi ve bol miktarda tüzük ve program ve işçi partisi iyiliğine her hangi bilgileri bana göndermenizi candan temenni ederim. Milletimizin ve partimizin yükselmesi için gereken bilgiyi acilen adresime göndermeyi ihmal etmeyeceğinize inancım vardır. Kazamızda bulunan Türkiye İşçi Partisi Ocağı'ndan 5 adet tüzük aldım. Başka elimde hiç bilgi yoktur. Ve devamlı olarak Akşam Gazetesine aboneyim Gereken durumu diyer partili arkadaşlara anlatmaylan yollarından çevirmekteyim. Köyümüz 250 haneden ibarettir' 485 seçmen vardır. Ve bütün İşçi Partisi'ni takip ediyoruz. Bana herhangi ulaştırmayı ihmal etmeyin.

Türkiye İşçi Partisi adına Mehmet Aydın.

Bozkır — Kuşça köyünde 932 doğumlu.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
ANKARA

Sayın Genel Başkan, sizlere şu mektubu yazarken bin sefer köylü olarak sizlere ve işçi partisine muhtaçtır. Çünkü Türkiye'de işsizlik ve açlığın, sefaletin kurtarıcısı olarak Türkiye İşçi Partisi'ni görüyorum ve inanmaktayım. Onun için, sizlerin çalışmalarınız, yalnız köylünün içine girebilmek; en fazla çalışmalarınız köylü üzerinde olmak gerek. Onun için, ben köylü olarak size bunu yalvarıyorum.

Sayın Başkan, bizim Kütahya'da neden parti kurulmuyor? Eğer adam bulamıyorsanız, ben köylü olarak, ta Gediz'den Kütahya'ya gidip, orada bu partiyi kurup, yürütme inancındayım. Beni öldürseler dahi, gene korkmadan bu partiyi kuracağım, yürüteceğim. Onun için, sizlerden bu partinin Kütahya'da ve Gediz'de kurulmasını birçok köylü arzulamaktadır. Onun için, her ilde, ilçede kurulması ve köylüleri de uyarması, anlatılması Türkiye İşçi Partisi'nin çok önemli görevlerinden biridir.

Sayın başkan, bana tüzük ve buna benzer partiye ait ne gibi uyarıcı malzeme varsa gönderin.

Bir de Kütahya'da partinin kurulup kurulmayacağına cevap verin. Ta köyden kalkıp, aç kalsam bile, Kütahya'da durup partiyi yürütmeye azimliyim. Buna söz veriyorum. Cevap verin. Bütün parti yüksek kademesindeki arkadaşlara, en çok köylünün üzerinde durmasına ve uyarmasına tavsiyede inancım var. Partili bütün arkadaşlara selam eder, işlerinde başarılar dilerim. Acele mektup beklerim ve dediklerimi beklerim. Gönderin.

ADRES :
A. Osman AKGÜL
Muhipler Köyü
GEDİZ

Devrimci Basın

Aşağıdaki gazete ve dergiler, mahalli teşkilâttaki arkadaşlarımız tarafından yayınlanmaktadır.

Abone olunuz, abone bulunuz.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI SAVAŞ :
15 Günlük toplumcu gazete. Sayısı 50 kuruş. Trabzon'da Trabzon İl Başkanı Atila Aşut arkadaşımızın yönetiminde yayınlanır.
Adres : Uzun Sokak C. 3
TRABZON

UYANIŞ :
Haftalık Toplumcu Gazete. Sayısı 25 kuruş. Yıllık abonesi 10.— TL. Ordu'da Genel Yönetim Kurulu üyesi ve Ordu İl Başkanı Kemal Aksoy arkadaşımızın yönetiminde yayınlanmaktadır.
Adres : Stadyum Cad. 2/B
ORDU

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK :
15 günlük siyasi gazete. Sayısı 25 kuruş. Yıllık abonesi 6.— TL. Zonguldak'ta, Genel Yönetim Kurulu üyesi ve Zonguldak İl Başkanı Hüsamettin arkadaşımızın yönetiminde yayınlanmaktadır.
Adres : Posta Kutusu 27
ZONGULDAK

ÖRGÜT : EMPERYALİZME KARŞI, SOSYALİZM İÇİN :
15 Günde bir yayınlanır toplumcu gazetedir. İstanbul'da, İstanbul İl Yönetim Kurulu üyesi Müşfik Erem'in yönetiminde yayınlanmaktadır.
Adres : Mirat Han, Cağaloğlu — İSTANBUL

TİP Yayınları

Mehmet Ali AYBAR	Hodri Meydan 1 lira
Mehmet Ali AYBAR	Türkiye'yi Adalet Partisi Kalkındıramaz 1 lira
Çetin ALTAN	Hükümet Kapitalist Bir Hükümettir 1 lira
Çetin ALTAN	Demir Çimento Karaborsası 1 lira
Tarık Ziya EKİNCİ	Doğu Dramı 2 lira
Metin DİNÇER	Plânlı Devrimcilik 50 kuruş
Selâhattin HİLÂV	Toplumculuk ve İnsan 50 kuruş
İdris KÜÇÜKÖMER	Bağımsızlık Sorunu 50 kuruş
Murat SARICA	1961 Anayasasının Sosyal Niteliği 50 kuruş
Murat SARICA	Halkçılık, Miliyetçilik Devrimcilik 50 kuruş

●

Sosyal Adalet Yayınları

Hüseyin KORKMAZGİL	Öhhööö! 3 lira
Maurice DOBB	Kapitalizm Dün, Bugün 4 lira
Maurice DOBB	Az gelişmiş Ülkeler ve İktisadi Kalkınma (Tükenmiştir)
Oscar LANGE	Kalkınma Yöntemleri (2. Baskı) 3 lira

Bu yayınlar aşağıdaki adresten ödemeli veya posta pulu karşılığında istenebilir. 20 liradan yukarı siparişlerde % 20 indirim yapılır.

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi Mithatpaşa Cad. 63/1 — ANKARA

Mithatpaşa Cad. 63/1
Yenişehir — ANKARA

Izzettin Silier
Cevdet Paşa cad. No 96
Bebek-ISTANBUL

